

Godina 3. | Broj 3 | siječanj 2008.

rotary

magazin

tema broja:

Rotary Fellowship

Prilika za novo druženje

www.gpzagorje.hr

sigurna linija susreta

Riječ GUVERNERA

Toni Hilscher

Dragi rotarijanski prijatelji,

Sretna vam Nova godina. Istinski se nadam da ćete vi, vaše obitelji i vaši klubovi ove godine procvati i u broju članova i njihovoj predanosti.

Svaki član vaših klubova presudan je dio same biti Rotary Internationala, kao jedan od 37.000 dijelova okosnice rotarijanske ideje.

Stoga, pronađimo svoj rotarijanski dom u svojim klubovima, pronađimo u njima svoje prijateljstvo kao osnovu za rotarijansko širenje dobra svijetom.

Četiri vida služenja operativna su okosnica naših aktivnosti, o kojima možemo više naučiti slijedeći rotarijansku literaturu.

No, zapitajmo se i treba li nam još više predanosti.

Smatrajući to možda najvažnijom kvalitetom rotarijanstva, uz vašu pomoć posvetit ću i drugu polovicu rotarijanske godine naporima za nastavak rotarijanske ideje, kako ona ne bi izgubila na snazi zbog turbulencija našeg doba, slabog poznavanja rotarijanstva ili letargije.

Nastavit ću, zajedno sa svima vama, živjeti po četiri pitanja. Uvijek ću se iznova propitivati, prvo - je li ono što mislim, govorim i radim isti-

nito, drugo - je li to i pravedno; treće - hoće li rezultirati prijateljstvom i dobrom voljom, te naposljetku hoće li to činiti dobro svima kojih se tiče?

I nastaviti ću davati sve od sebe da odgovor na svako od tih pitanja bude jasno DA!

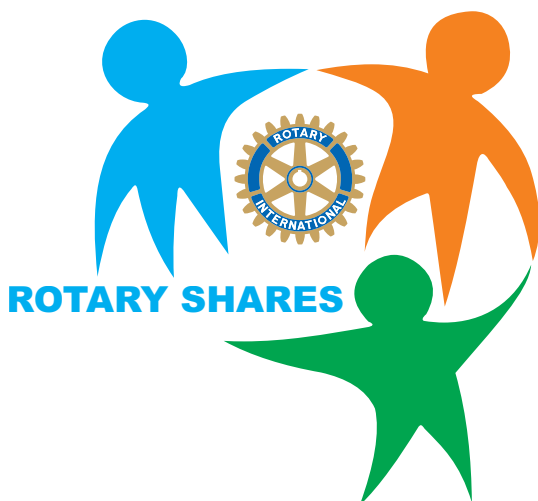
U skladu s idejom „Služenja iznad sebe“, veseli me što sam predan vama i rotarijanstvu. Jer, ne znači li biti rotarijancem dobrovoljno preuzeti svu odgovornost prema novim idealima, zadaćama i izazovima koje donosi rotarijanstvo?

Stoga vam svima želim zdrav rast i razvoj u vašim klubovima, još veće međusobno prijateljstvo i puno „uživanje u rotarijanstvu“.

Želim vam članove koje, uz osobne i profesionalne vrline, krasi i predispozicije i volja za ispunjavanje rotarijanskih izazova.

I sve to slijedeći moto našeg Distrikta - Podijelimo svoje vrijednosti, podijelimo svoju predanost, podijelimo rotarijanstvo!

Još jednom, vama, vašim obiteljima i klubovima želim uspjeh kakav zaslužuju izvanredni ljudi s izvanrednim ciljem.

Sadržaj

5 | u žarištu – Veliki korak prema ostvarenju cilja

7 | u žarištu – Rotarijanci u klubovima

15 | Skupština - U L.A. s knjigom

18-31 | rotary aktivnosti

32 | Tema - Prilika za novo druženje

46 | Naši rotarijanci - Ban rotarijanac

52 | Slavni rotarijanci - Rotarijanac na krovu svijeta

Otišao je dobrotvor

Radost posljednjeg dana prijeloma ovog broja Rotary magazina pomutila je agencijska vijest koju su u petak, 11. siječnja, prenijeli svi svjetski mediji. U 88. godini je u Aucklandu umro Edmund Hillary! Svijet je napustio jedan od najvećih dobrotvora u njegovoj povijesti i jedan od najodvažnijih ljudi koji je hrabro prihvaćao izazove – pa i one najkolosalnije.

Odlazak prijatelja Hillaryja najviše će ipak osjetiti narod Nepala, pa su budistički redovnici odmah nakon što su primili vijest o njegovoj smrti započeli molitve za njegovu reinkarnaciju.

Rotary i UN prema zajedničkim ciljevima

I. Čolaković

«Od osnivanja Ujedinjenih naroda vi ste bili divan partner našoj organizaciji» - rekao je generalni tajnik Ujedinjenih naroda Ban Ki - Moon povodom proslave Rotary UN dana, 3. studenog, u sjedištu UN-a na East Riveru.

«Zalagali ste se za zdravlje ljudi širom svijeta, radili ste na opismenjavanju čovječanstva, promovirali ste mir kroz svoje programe razmjene, pomogli ste ljudima spoznati što rade Ujedinjeni narodi i što sve mogu napraviti» - nastavio je generalni tajnik UN-a.

Tom je prilikom zamjenik glavnog tajnika za odnose s javnošću Kiyotaka Akasaka podsjetio i na milenijske razvojne ciljeve koji su usmjereni na borbu protiv siromaštva, gladi, bolesti, analfabetizma i drugih društvenih bolesti.

«Treba još raditi. Nedopustivo je da dva milijuna djece ne polazi osnovnu školu, nedopustiva je nebriga o zdravlju trudnica, ne možemo se pomiriti da broj oboljelih od HIV-a raste brže nego što možemo osigurati njihovo liječenje» - istaknuo je Akasaka i upozorio kako globalna promjena klime nepovoljno utječe na ostvarivanje milenijskih ciljeva UN-a, na što je tjedan kasnije upozorio i Generalni tajnik.

«No, napredak je ipak učinjen» - piše Barbara E. Walter u svom izvještaju objavljenom na internetskoj stranici Rotary Internationala.

«U Tanzaniji je broj oboljelih od malarije pao za 64 posto jer seljaci zahvaljujući programu Rotaryja imaju zaštitne mreže koje ih štite od komaraca, čime se pridonosi ostvarenju UN-ovog programa borbe protiv malarije. U Keniji su obitelji zahvaljujući Rotaryju dobile spremnike za vodu, čime se podržavaju naponi Ujedinjenih naroda da spriječe umiranje, posebno djece, zbog loših higijenskih uvjeta. U Rumunjskoj su seljaci dobili junice zahvaljujući Rotaryju, čime se aktivno podržava UN-ov program borbe protiv gladi» - izvijestila je Barbara Walter prenijevši tek neke od programa koji su predstavljeni na Rotary UN danu a koji svjedoče kako Rotary International i Ujedinjeni narodi nastavljaju partnersku suradnju kako bi «poboljšali uvjete života ljudima širom svijeta».

Zaklada Bill i Melinda Gates darovala Rotaryju sto milijuna dolara za borbu protiv dječje paralize

Velik korak prema ostvarenju cilja

Krajem studenog svjetske su agencije i vodeći mediji prenijeli doista dobru vijest. Zaklada Bill i Melinda Gates darovala je 100 milijuna dolara za borbu protiv dječje paralize, a taj će iznos biti udvostručen kroz Challenge Grant. Ovo je, ističe predsjednik Rotary Internationala Wilfrid J. Wilkinson u svojoj poruci rotarijancima, «velik korak koji nas još više približava cilju. Svijetu bez polia».

Rotary je partnerstvo sa Zakladom Billa i Melinde Gates objavio 26. studenog, naglasivši kako će se na taj način osigurati prijeko potrebnih 200 milijuna dolara za nastavak akcije globalnog iskorjenjivanja dječje paralize. Rotary Foundation će naime, 100 milijuna dolara donacije povećati, «dolar po dolar» na 200 milijuna u slijedeće tri godine, a novcem od Zaklade Bill i Melinda Gates financirat će se program globalnog iskorjenjivanja polia kojeg provodi Global Polio Eradication Initiative, predvođen Svjetskom zdravstvenom organizacijom, Rotary Internationalom, Američkim centrom za kontrolu i prevenciju zaraznih bolesti (CDC) i UNICEF-om.

«Izuzetna posvećenost rotarijanaca imala je ključnu ulogu u borbi protiv ove zarazne bolesti. Korak je do ostvarenja cilja» - rekao je Bill Gates na konferenciji za novinare 29. studenog i dodao kako će «iskorjenjivanje polia biti jedno od najznačajnijih postignuća u povijesti svijeta». «U obvezi smo pomoći ostvarenju tog cilja» - prenosi poziv Billa Gatesa internetska stranica Rotary Internationala.

Ova donacija Zaklade Billa i Melinde Gates jedna je od najvećih koje je zaklada ikada dala, ali i jedna od najvećih koje je primio Rotary u svojoj stogodišnjoj povijesti.

Rotary je 1985. godine iskorjenjivanje dječje paralize istaknuo kao svoj

Podrška u pravo vrijeme

Donacija Zaklade Bill i Melinda Gates Rotaryju je stigla upravo u kritičnom trenutku, kada je hitno trebala financijska podrška za nastavak akcije koja bi dovela do konačnog cilja – potpunog iskorjenjivanja polia u svim zemljama svijeta. Iako je u posljednjih dvadeset godina broj oboljelih u svijetu smanjen za čak 99 posto, virus je još uvijek aktivan u nekim područjima Afganistana, Indije, Nigerije i Pakistana.

No, rješavanje upravo tih preostalih jedan posto je i najskuplje, zbog udaljenosti i zabačenosti tih krajeva, loše infrastrukture i oružanih sukoba u Afganistanu.

«Ova donacija je katalizator koji smo tako trebali da pojačamo napore kako bi zauvijek uništili polio» - rekla je dr. Margaret Chan, direktorica Svjetske zdravstvene organizacije.

prioritet, a za suzbijanje ove bolesti do sada je prikupio 633 milijuna dolara.

«Rotarijanci širom svijeta godinama su predano radili ne bi li dosegli sadašnje stanje, a vrlo je motivirajuće vidjeti da je takav pristup Rotaryja prepoznat, visoko ocijenjen i podržan od tako ugledne zaklade» - rekao je na konferenciji dr. Robert Scott, predsjednik odbora The Rotary Foundationa.

«Nadamo se da će ova zajednička obveza Rotaryja i Zaklade Bill i Melinda Gates potaknuti i druge donatore, vladine i nevladine organizacije, da podrže akciju i da pomognu osigurati potrebne resurse kako bi svijet, jednom zauvijek, bio oslobođen ove opake bolesti» - rekao je predsjednik zaklade Rotaryja, posebno pozvavši i druge donatore iz privatnog sektora da podrže napore Rotary Internationala i njegovih partnera u borbi protiv dječje paralize.

«Ovo partnerstvo je povijesna prekretnica i nova, pravovremena prilika da Rotary, preko Rotary Polio Eradication Initiative, dobije novu podršku pri iskorjenjivanju bolesti koja je nekada uništavala tisuće života svakog dana. Znam da ćemo kao rotarijanci prihvatiti izazov i doprinijeti da u cijelosti završimo posao» - pozvao je rotarijance predsjednik RI Wilfrid Wilkinson.

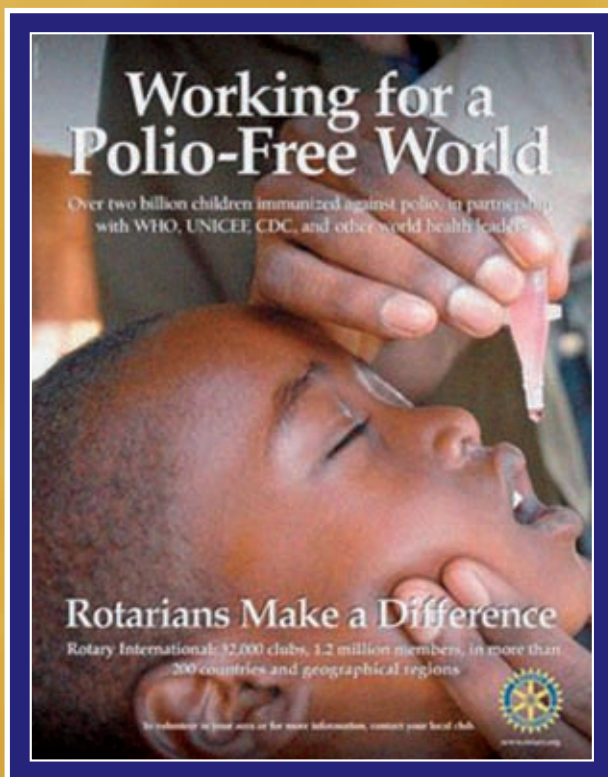
Osigurano dovoljno cjepiva

Najviše novca iz donacije Rotary će potrošiti na organizaciju masovnih imunizacijskih kampanja u zemljama pogođenim bolešću, za nadzor i sprečavanje širenja virusa te za zdravstveno prosvječivanje. Donacija Billa i Melinde Gates omogućila je kupnju dovoljnog broja doza oralnog cjepiva za djecu u područjima žarišta bolesti i tako povećala mogućnost za njihovu zdravstvenu zaštitu.

Povijesni dan za Rotary

«Ovo je povijesni dan za Rotary i naše je zadovoljstvo objaviti svim rotarijancima širom svijeta da će novo partnerstvo između Rotaryja i Zaklade Bill i Melinda Gates osigurati toliko potrebnih 200 milijuna dolara za naš glavni cilj – svijet bez polia» - istakli su u zajedničkoj poruci rotarijancima 26. studenog predsjednik Rotary Internationala Wilfrid J. Wilkinson i predsjednik Odbora The Rotary Foundation - Robert S. Scott.

«Obećali smo svakom djetetu svijet bez polia i sada smo sasvim blizu cilja. Ugovor sa Zakladom Billa i Melinde Gates sasvim nas je približio njegovom ostvarenju. Uspjeh je naša jedina mogućnost» - ističu između ostalog čelni ljudi Rotary Internationala u pismu rotarijancima.

Prijateljsko druženje je temeljni dio Rotaryja

I. Čolaković

Kao i na samom početku Rotary pokreta, i danas, 103 godine poslije, rotarijanci se susreću s istom kontradikcijom. Pokret koji većinom okuplja poslovne ljude, maksimalno okupirane svojim pozivom, od njih traži posebni angažman i vrijeme koje će posvetiti – služenju. No, to je tek jedna od kontradikcija s kojom se susreće većina rotarijanaca.

Ovi ljudi usmjereni na stvaranje profita u svojim kompanijama, s malo slobodnog vremena i puno obveza, piše David C. Forward u knjizi *A Century Of Service*, ipak rado nalaze vrijeme za služenje i kontinuirano doprinose ideji Paula Harrisa, doniraju milijune dolara i nebrojene sate dobrotvornog rada. Pa ipak, to je tek jedan od aspekata služenja u Rotaryju. Od rotarijanaca, koji su u neku ruku postali stereotip «šefa» i sinonim za osobu «koju se sluša», zahtijeva se posebna predanost prijateljstvu. U Ciljevima Rotaryja na prvom je mjestu istaknuta zadaća rotarijanaca «da njegujući prijateljstvo budu drugima od koristi». Šefovi i ljudi koji zauzimaju važne društvene pozicije u Rotaryju postaju prijatelji. No, mnogo puta u stogodišnjoj povijesti Rotary pokreta pokazalo se kako to nije nimalo laka zadaća. Te su kontradikcije bili ubrzo svjesni i prvi rotarijanci.

Koncept Rotary pokreta je u svojoj osnovi izrastao iz žudnje Paula Harrisa da u Chicagu osnuje prijateljsko društvo vrijedno povjerenja, u kakvom je uživao kao dječak u Vermontu. Paul Harris u svojoj knjizi *My Road To Rotary*, prisjećajući se prvog sastanka u sobi 711 čikaškog Unity Buildinga, 23. veljače 1905. godine, kaže kako je «toj maloj grupi okupljenoj u velikom gradu Rotary bio oaza u pustinji». Harris dodaje kako su njihovi sastanci bili potpuno drugačiji od drugih sastanaka u to vrijeme. «Bili su puno prisniji i prijateljskiji» – kaže i dodaje «kako je

«Ili si rotarijanac ili nisi»

U početku je Rotary poznao tek jednu kategoriju članstva, no, već je dugo otkako su klubovi uveli i kategoriju počasnih članova, pa su počasni članovi Rotary klubova postali i mnogi predsjednici država, okrunjene glave, političari, umjetnici, glumci, sportaši i druge javne osobe.

S vremenom je Rotary International prihvatio i nove kategorije članstva, pa se neki prijatelji koji su u klubovima obavljali tajničku dužnost prije desetak godina prisjećaju članske kategorije: «Senior aktiv», a Rotary pamti i kategorije: «Pridruženi aktivni član» i «Past service».

S vremenom su se pojavile nove i nove kategorije članstva, pa je Legi-

slacijsko vijeće bilo prisiljeno reagirati 2001. godine i članstvu, pomalo u afektu, jasno poručilo: «Ili si rotarijanac ili nisi».

Upravo su te godine donijete neke povijesne odluke koje su bitno utjecale na razvoj Rotaryja u posljednje vrijeme. Staro i «sveto» pravilo «kako samo jedan član zastupa pojedini klasni razred» prilagođeno je novom vremenu što je mnogim klubovima omogućilo da u klub pozovu nove prijatelje. Vijeće Rotary Internationala smatra kako bi članstvo u Rotary klubovima moralo biti dostupno osobama dobrog karaktera koje su zaposlene na vodećoj poziciji u svom pozivu i koje su posvećene idealima služenja.

sve što je smetalo prijateljstvu bilo odbaćeno». Za Osnivača Rotaryja ovi su sastanci Prvog kluba, zapisao je, «bili povratak u moju dolinu», a članovi su «ponovo postali dječaci», neopterećeni i prijateljski raspoloženi.

«Strategija za prijateljstvo»

Zanimljivo je pritom istaknuti da su se prvi rotarijanci, kako bi stvorili uvjete za prisnije odnose među članovima, ubrzo dosjetili i cijeloj «strategiji» koja ih je naprosto tjerala da međusobno budu što prijateljskiji raspoloženi.

Nakon prvog sastanka u uredu rudarskog inženjera Gusa Loehra, malom i slabo osvijetljenom sobičku koji je imao tek radni stol i tri ili četiri neudobne stolice, sljedeći je održan u odvjetničkom uredu Paula Harrisa u Wolff Buildingu, gdje je bilo još manje mjesta jer su se društvu osnivača pridružila trojica novih prijatelja – «Peti rotarijanac» Harry Ruggles, broker

Bill Jensen i A. L. «Al» White. Upravo su ovdje, nakon niza prijedloga, ipak prihvatili prijedlog Paula Harrisa da se novom klubu nadjene ime «Rotation Club» odnosno Rotary, jer su se članovi «rotirali» kao domaćini sastanaka. Već na petom sastanku broj je članova toliko narastao da je bilo potpuno nemoguće nastaviti praksu okupljanja u uredima članova, no, prvi rotarijanci nisu za mjesto sastanka odlučili unajmiti neku od čikaških konferencijskih dvorana, već su sljedeći sastanak održali u Palmer House hotelu, pa u Brevoort hotelu, na kojem je prvi puta služena i večera. Od tada rotarijanci običavaju prije sastanka zajedno podijeliti obrok, ili kako Harris doslovce kaže «lomiti kruh», što daje novu dimenziju njihovog druženja. Harris opisujući jedno od takvih rotarijanskih druženja u Sherman hotelu kaže kako su nakon večere održali sastanak u hotelskoj sobi. Vodeći ljudi Chicaga tako su u ponovo premaloj sobi bili

prisiljeni sjediti na krevetima, prozor-skim klupama i radijatorima, a neki su sjedili i na podu, prisjeća se tih dana bankar Rufe Chapin, jedan od prvih rotarijanaca i dugogodišnji rizničar Rotaryja.

Društvo je naravno imalo dovoljno novaca i utjecaja da pronađe primjerenije mjesto za sastanke, no, čini se kako je to bio dio strategije Paula Harrisa, jer se Chapin prisjeća kako je «bilo teško ne osjećati se bliži jedan drugome kada je druženje bilo organizirano tako – casual».

Harris je naravno imao još ideja koje su «upalile», a jedna od njih je svakako i običaj da se rotarijanci međusobno oslovljavaju s prvim imenom i da budu na «ti». Chapin je tako otkrio da je ova praksa s vremenom postala navika, iako nije zapisana kao pravilo.

Dragocjeni «pronalazak» u Rotaryju

«To je bio dragocjeni «pronalazak» u Rotaryju, jer ništa ne uspijeva slomiti nečiju umišljenu veličinu kao takvo oslovljavanje» - zapisao je Chapin.

Praksa međusobnog oslovljavanja rotarijanaca imenom i bez titule u to je vrijeme nerijetko bila upravo skandalozna, pa su zabilježene i mnoge duhovite šale kojima se izrugivalo takvom običaju rotarijanaca. Između

Vodeći menadžeri ili mali farmeri

Analize Rotary Internationala koje prenosi Forward pokazuju da klubovi u velikim gradovima u članstvo nastoje privući izvršne direktore velikih kompanija, dok klubovi u malim sredinama rado primaju i male farmere, poduzetnike i obrtnike.

U Italiji je često, smatra Forward, Rotary enklava intelektualaca i akademika, dok su u nekim zemljama, primjerice, u Njemačkoj, Švicarskoj ili Japanu, u klubove pozvani vodeći menadžeri a članstvo u Rotary klubu smatra se velikom čašću.

1920. i 1930. godine bilo je mnogo onih koji su ismijavali «Rotarijansko doba» te običaje i navike rotarijanaca. George Bernard Shaw tako se jednom prilikom javno zapitao «kuda ide Rotary?» i cinično poentirao u odgovoru – «na ručak!». Jedan od kritičara je bio i H.L. Mencken, izdavač American Mercuryja, koji je s prijezirom pisao o rotarijanskoj navadi oslovljavanja prvim imenom. «Prvi je rotarijanac ujedno bio i prvi čovjek koji je Ivana Krstitelja nazvao lvek» - zapisao je. Pa ipak, ovaj se rotarijanski običaj očuvao, a tu su

praksu prihvatili svi rotarijanci, čak i oni u Velikoj Britaniji, gdje je tradicija posebno nalagala da se titulira i oslovljava prezimenom. Čak i danas, pogotovo novim članovima, često je vrlo neugodno starijeg prijatelja oslovit s ti. No, Chapin nas je još 1925. podsjetio kako su prvi rotarijanci na taj način željeli da prijatelji u klubovima budu što prisniji te da «odbace svoj «šefovski ego», ljušturu pompoznosti i umišljenosti, kako bi se neopterećeni mogli družiti i razvijati prava prijateljstva. Valja pritom i primijetiti kako su se Rotary klubovi u kojima se poticala prijateljska i neformalna atmosfera stoga bitno razlikovali od zatvorenih klubova, posebice slobodno zidarskih loža, u kojima je vladala upravo forma i etiketa.

«Kada su doktori znanosti, mehaničari, akademici, direktori, veleposlanici ili vlasnici malih trgovina ušli u Rotary, titule su ostavili pred vratima kluba. Ta jednostavna gesta premostila je mnoge razlike i učvrstila ono što im je bilo zajedničko, a to je bila želja da kroz prijateljavanje služe čovječanstvu» - zapisao je Chapin.

Na prvim je sastancima bilo zabavno

Zanimljivo je istaknuti kako je ovaj običaj nerijetko bio i izvor financiranja prvih Rotary klubova. Naime, u počecima Rotaryja mnogi su klubovi dio

svojih prihoda ubirali od globa koje su plaćali sami članovi. Tako je i Prvi klub najveći dio svojih prihoda ostvarivao upravo od kazni članova. Prijatelji koji su bili zaduženi za tu vrstu klupskih prihoda, kaže Forward u svojoj knjizi, obično su bili vrlo duhoviti ljudi koji su imali «oko sokolovo» i pozorno su vrebali kako im ne bi promaknuo kakav propust drugih članova. Kažnjavalo se kašnjenje na sastanak, obraćanje prijateljima s «gospodine», ali, zanimljivo, i – pojavljivanje u novinama. Čak i

nehotično krivo obraćanje prekršitelja je koštalo najmanje dolar.

KLUPSKI UBIRAČI GLOBA

Neki su klubovi kažnjavali članove koji su na sastanak došli bez značke, a globu bi morali platiti i kada bi njihov rođendan pao baš na dan sastanka, jer su drugi prijatelji u klubu ostali prikraćeni za još jedno tjedno druženje. Ponekad se činilo da nema kraja domišljatosti klupskih ubirača globi, na zadovoljstvo svih, čak i onih rota-

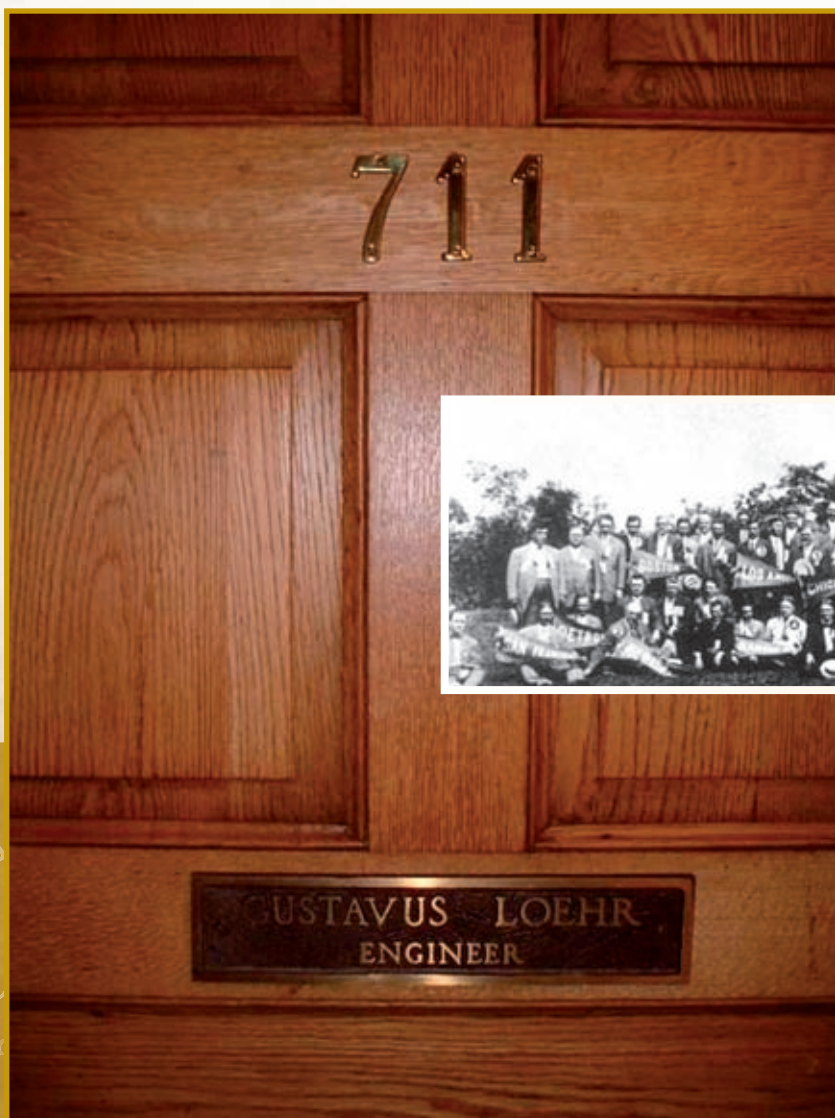
rijanaca koji nisu bili imućni i koji su kazne teško plaćali.

Pa ipak, u svojoj stogodišnjoj povijesti za nešto klubovi nikada nisu uzimali novac svojim članovima. Prisustvo na sastancima nikada se nije moglo kupiti niti pak su za izostanak rotarijanci mogli ponuditi novčanu nadoknadu.

Zato je Paul Harris u «My Road To Rotary», u poglavlju «Prvi Rotary klub», zapisao: «Prvotna ideja Rotaryja je proširena, određena su četiri cilja, ali prisno i neformalno druženje je ostalo temeljni dio Rotaryja».

Iako su se prvi rotarijanci, a pogotovo Paul Harris, koji je kao odvjetnik bio predani i revni «branitelj zakona», ponašali više nego dolično i nisu bili ljudi koji bi bili skloni pretjeranom veselju, vedrine na sastancima nije nedostajalo. Osnivač Rotaryja piše: «U meni je uvijek bio dječak koji se želio zabaviti sa svojim prijateljima».

Prijatelji iz prvog čikaškog kluba tako su se često šalili, pjevali i pričali viceve, a u stvaranju takve prisne

atmosfere prednjačio bi kažu, upravo Paul Harris. Na što su sve bili spremni najbolje svjedoči zgoda koju je često pričao. Na jednom od brojnih izleta, onom u Michigan, Monty Bear, graver kojemu pripisuju autorstvo kotača koji je postao simbol Rotaryja, a koji je u klubu slovio kao veliki zavodnik, otvoreno je očijukao s nekom kono-baricom po imenu Lib. Harris mu je nekoliko tjedana kasnije poslao telegram, i predstavivši se kao Lib najavio njen dolazak u Chicago. U telegramu

Od samih početaka nije lako

Da članstvo u Rotary klubu nije laka zadaća spoznali su prvi rotarijanci već u prvim tjednima od osnivanja Prvog kluba. Dva od četiri prva rotarijanca napustila su klub već u prvoj godini. Gus Loehr, u čijem je uredu osnovan Rotary pokret, klub je napustio nakon drugog sastanka. Krojač Hiram Shorey, odustao je nakon nekoliko tjedana, preselio se u Maine, ponovo se vratio u Chicago, ponovo je postao član i ponovo je odustao. Stoga je briga o članstvu od prvih dana temeljna zadaća rotarijanaca.

je dodao kako mu Lib na adresu njegovog ureda šalje i kamion te ga moli da se za njega dobro pobrine. Prijatelj nisu bili lijeni potruditi se, pa su pred Bearovim uredom doista ostavili kamion, koji su neopazice uklonili upravo u vrijeme Libinog najavljenog dolaska. Monty je bio prestravljen, odustao je od željene avanture s mladom konobaricom i danima se skrivao u strahu zbog nestalog Libinog kamiona. Kada su mu prijatelji objasnili da je riječ tek o šali, Monty se nije naljutio, iako su ga još godinama podsjećali na zgodu s konobaricom iz Michigana.

I sam je Chapin jednom bio žrtva nestašluka prijatelja iz Rotary kluba. Harry Ruggles se u The Rotarianu u ožujku 1952. godine prisjeća kako se jednom prilikom, dok su večerali u Virginia hotelu, nenadano za stolom pojavila mlada žena koja je u rukama nosila uplakano dijete. Neženji Chapi-

nu priopćila je da je on otac djeteta i da traži nešto novaca kako bi djetetu kupila mlijeko. Chapin je bio zaprepašten, a pogotovo se iznenadio kada je sljedećeg dana u novinama, kao udarnu priču, pročitao da je bila riječ tek o šali prijatelja i da je «majka» zapravo bila odlična glumica koju su unajmili prijatelji iz kluba.

ENJOY ROTARY

Izgleda da su nepodopštine pa i neslane šale u prvom čikaškom klubu prestale 1908. godine, nedugo nakon što je Paull Harris po drugi puta izabran za predsjednika kluba. Ruggles se prisjeća u Rotarianu kako je na sastanku u Bismarck hotelu iznenada za govornicu izašao kongresnik George P. Foster i odlučno optužio predsjednika Harrisa zbog diktatorskog vođenja kluba, pa stoga podnosi trenutnu ostavku na klupsko članstvo. Ruggles kaže kako su neki prijatelji zdušno branili predsjednika, no, bilo je i onih koji su se složili s Fosterom. Kako bi govornici ponovo sjedali za stol Harris je sve više crvenio. Bio je duboko povrijeđen. Izašao je za govornicu, objavio svoju ostavku i napustio dvoranu. Prijatelji su ga uspjeli sustići i objasniti mu kako se Foster samo šalio.

«Možda ne bih trebao spominjati ovu zgodu, no, čini mi se da je ona neobično važna barem iz dva razloga. Prvi je taj da smo nakon neslane šale s Paulom svi ostali potreseni. Od onda smo počeli raditi kao klub. Da, i dalje smo se dobro zabavljali, no, nakon šala nitko nije ostao povrijeđen» - kaže Ruggles u Rotarianu i dodaje «kako je ova zgoda bacila i novo svjetlo na karakter Paula Harrisa».

«Nikome ništa nije zamjerio, trudilo se jednako kao i ranije da naši sastanci

Prednjači želja za služenjem

Zanimljivi su i razlozi koje članovi u anketi Rotary Internationala navode za prijem u klub. Najčešći su tako motivi želja za služenjem u zajednici, prestiž, poboljšanje poslovnog potencijala, prilika za druženje s utjecajnim ljudima i sklapanje novih prijateljstava.

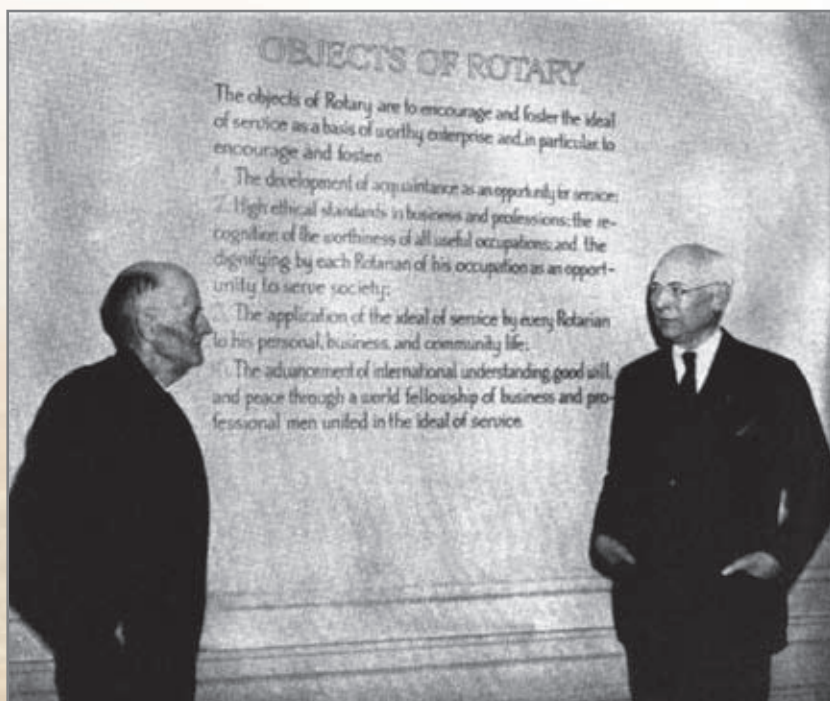

budu zanimljivi i ugodni članovima. Ni u jednom trenutku nismo osjetili da je njegov žar za druženje s nama splasnuo» - rekao je Peti rotarijanac, koji je u klubu inače slovio kao izvrstan pjevač.

«Zabavni parkovi, trgovački lanci, zrakoplovne kompanije, pa i crkve, dobro znaju da je upravo zabava ono što tjera ljude da se ponovo vrate. Tako je i s Rotaryjem» - zapisao je Paul Harris.

Zato su pronicljivi predsjednici Rotary klubova, svjesni kako su članovi ljudi kojima najviše nedostaje upravo vrijeme, za voditelje klupske službe nastojali izabrati vedre i duhovite prijatelje koji su umjeli stvoriti

neformalnu atmosferu na klupskim sastancima. Samo u takvom, opuštenom ozračju, prijatelji bi pronašli osvježanje nakon napornog radnog dana i cjelodnevnog sastančenja, pa bi se s veseljem odazivali na tjedna rotarijanska druženja. Taj «recept» danas je možda još aktualniji nego u počecima Rotary pokreta pa je i predsjednik Rotary Internationala Hugh M. Archer, kao Rotary temu u rotarijanskoj godini 1989./1990., s valjanim razlogom istaknuo - Enjoy Rotary. Budemo li doista uživali u Rotaryju, i naše će se služenje pretvoriti u iskrenu radost za koju će i najzaposleniji rotarijanci uvijek pronaći vremena.

Veliki zalogaj?

Nedavno ispitivanje divizije za razvoj članstva Rotary Internationala pokazalo je kako su u 11 od 14 regija rotarijanci naveli da najveći dio njihovih troškova u Rotary klubu otpada na plaćanje obroka, u nekim slučajevima i 58 posto.

Istovremeno primjerice, doprinosi za Rotary International iznose u prosjeku od 2 do 5 posto, a najviše 13 posto ukupnih obveza članova.

U Indiji, Japanu i Koreji članovi više izdvajaju za klupske donacije nego za jelo, dok su u ostalim regijama rotarijanci najviše davali za obroke, a tek onda za projekte u lokalnim zajednicama i programe za mlade.

Godišnji troškovi članova obično se sastoje od plaćanja dijela administrativnih troškova kluba i od izdvajanja za distrikt, tome valja pribrojiti trošak za obroke, pretplatu na Rotary časopise i osobne donacije te polugodišnji doprinos Rotary Internationala koji za sve rotarijance još uvijek iznosi 23,5 dolara. Odlukom Legislativnog vijeća ove će godine ovaj iznos biti povećan na 24 dolara, da bi u rotarijanskoj godini 2010./2011. iznosio 25 dolara. U Rotaryju ovo povećanje doprinosa pravdaju slabljenjem dolara i navode kako je ono bilo potrebno da bi se omogućilo daljnje djelovanje Rotaryja.

Godišnji trošak članova bitno se dakle, razlikuje od zemlje do zemlje, no, kao i sve dobre stvari u životu, tako i članstvo u Rotary klubu ima svoju cijenu. No, mnogi se danas u klubovima pitaju nije li ta cijena ipak previsoka.

«Što rotarijanci mogu očekivati za uzvrat?» - upitao je na stranicama Rotary Worlda Chris Offer, prošlogodišnji predsjednik Odbora za razvoj članstva Rotary Internationala.

«Dobri programi, dobra hrana, dobar učinak, dobri projekti i prijateljska atmosfera tek su dio onog u što rotarijanci ulažu vrijeme i novac. Ne vjerujem da je Rotary preskup. Kada netko kaže da ga Rotary stoji previše novca i vremena, siguran sam da ili nije prepoznao vrijednosti Rotaryja ili mu njegov klub ništa ne nudi za njegov novac» - rekao je Offer, ipak dodavši kako visoki troškovi mogu utjecati na smanjenje članstva. Stoga je klubove, kako bi postali dostupniji posebno mladim ljudima, ali i seniorima, pozvao da smanje članske doprinose za mlade i stare te je podsjetio kako prema odluci Legislativnog vijeća bivšim rotaraktovcima, koji su u Rotaractu služili barem dvije godine, klubovi mogu oprostiti pristupnu članarinu.

Obitelj u središtu jača ugled Rotaryja

Rotary World u listopadskom broju prenosi zanimljivo iskustvo Rotary Cluba Garrettsville – Hiram iz Ohiaa u kojem su prijatelji problem stalnog opadanja broja aktivnih članova riješili tako da su se više posvetili obiteljima. Ovaj rotarijanski magazin tako piše da su prijatelji iz ovog malog američkog grada, s Rotary klubom starim 75 godina, uvidjeli da je aktivnih članova sve manje, a sve je manje bilo i njihovo oduševljenje. Pokrenuli su novi projekt – Moć obitelji i postigli nevjerovatan uspjeh ne samo za klub već i za cijelu zajednicu. Već petu godinu organiziraju aktivnosti koje su usmjerene prema obiteljima, a središnji dio njihovih godišnjih nastojanja je Obiteljski tjedan, u kojem organiziraju glazbeni festival, druženje mještana, izložbu školskih radova i natjecanje glazbenih sastava te govornika. Amy Crawford iz RC Garrettsville-Hiram kaže kako su uspjeh postigli u mno-

goćemu. «Sada više građana surađuje s klubom i imamo više kontakata s lokalnom zajednicom. No, što je najvažnije, dobili smo mlade članove s djecom» - rekla je i dodala kako je njen klub zahvaljujući projektu Moć obitelji produbio odnose i s mjesnim te s crkvenim vlastima, s mnogim poduzećima, školama i knjižnicama te s mnogim drugima koji im pomažu u organizaciji Obiteljskog tjedna.

Kako je projekt bio izuzetno dobro prihvaćen u njihovoj zajednici, svoje su iskustvo odlučili podijeliti s drugim klubovima i rotarijancima. Tako Vibert Kesler, sada bivši član RC Garrettsville-Hiram, voditelj prvog Obiteljskog tjedna, 2003. godine osniva World Peace Parents, neprofitnu organizaciju koja Rotary klubovima širom svijeta nudi pomoć pri planiranju i izvedbi sličnih priredbi koje bi bile usmjerene prema obiteljima. Pomoć su prihvatili neki

klubovi u Minnesoti i Pennsylvaniji, a World Peace Parents pomaže i klubu u Bombaju te onom u Port –Bellu u Ugandi, kako bi ovakav koncept što bolje prilagodili svojim kulturama.

«Takav program posebno dobro funkcionira u malim zajednicama i klubovima i stvarno može preporučiti klub» - rekao je Vibert Kesler.

U prosincu, Mjesecu obitelji po rotarijanskom kalendaru, Kesler klubovima koji žele organizirati ovakva obiteljska druženja s rotarijancima preporuča da takav susret bude organiziran početkom školske godine i napominje kako se program mora početi pripremati na vrijeme, najmanje četiri mjeseca prije Obiteljskog tjedna. «Nemojte prirediti puno događanja, najbolje je da projekt u počecima funkcionira kao samostalna priredba» - istaknuo je predsjednik World Peace Parents Vibert Kesler.

U Los Angeles s knjigom!

J. Marčec

Godišnja skupština Rotary Internationala, najveće godišnje okupljanje rotarijanaca iz cijelog svijeta, ove će se godine održati 99. put, a domaćin konvencije je po treći puta Los Angeles - najveći kalifornijski grad u kojem žive zvijezde s velikih i malih ekrana.

- Dođite vidjeti zvijezde, pridružite nam se u Los Angelesu od 15. do 18. lipnja, u gradu koji će u dane skupštine postati i grad Rotary zvijezda jer će u to vrijeme Los Angeles ugostiti tisuće rotarijanaca iz cijelog svijeta – poziv je koji upućuje Wilfrid J. Wilkinson, predsjednik Rotary Internationala, ne zaboravljajući pritom naglasiti da je Godišnja skupština jedinstveni događaj u rotarijanskoj godini na kojem se povezuju i upoznaju rotarijanci iz cijelog svijeta. Poziv su predsjednik RI-a i njegova supruga Joan uputili rotarijancima ali i njihovim obiteljima.

Uz događanja na skupštini, čiji se kompletan program u kojem se najavljuje – predavanja, radionice, koncerti i druge aktivnosti te planirani izleti i obiteljska okupljanja, može vidjeti na internet stranici www.rotary.org, gostoljubivi domaćini ponosni što su po treći puta organizator ovog najvažnijeg rotarijanskog događaja u godini, pripremili su i brojne druge aktivnosti kako bi što bolje dočarali raskoš i sjaj LA-a.

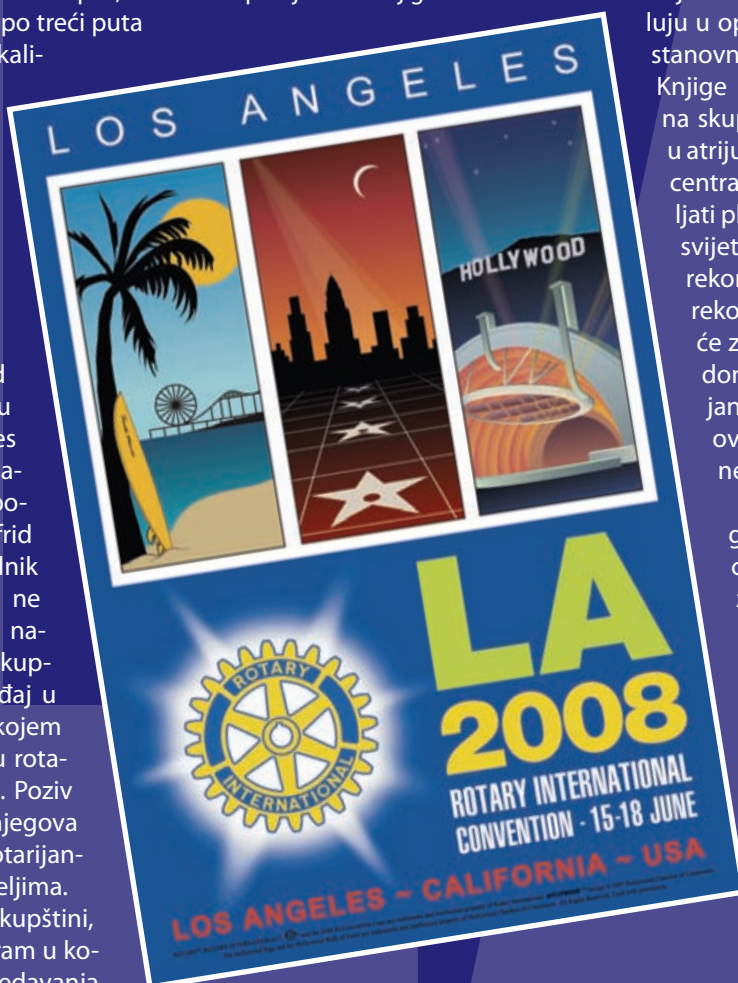
Druženje, osmišljavanje zajedničkih projekata ili pak upoznavanje bolje upoznavanje Rotary pokreta samo su neki od razloga koje orga-

nizatori navode za dolazak na skupštinu u ovom kalifornijskom gradu.

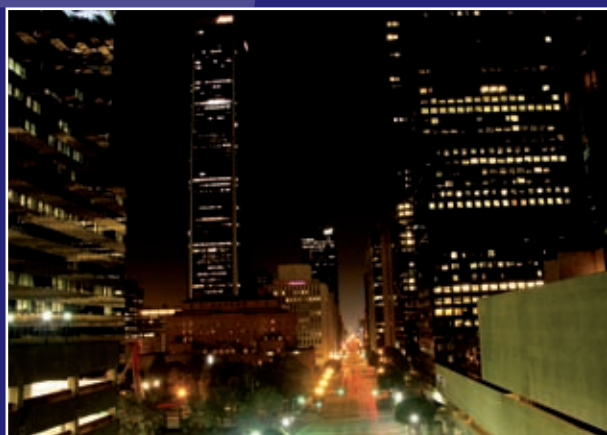
No, na ovogodišnju skupštinu u LA treba ponijeti i – knjigu.

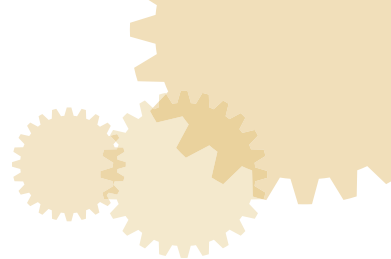
čega su rotarijanci donirali čak milijun. Rotary Wide World of Books, je službeni naziv programa kojim rotarijanci u južnoj Kaliforniji sudjeluju u opismenjavanju najmlađih stanovnika na svom području. Knjige koje rotarijanci donesu na skupštinu bit će postavljene u atriju Los Angeles Convention centra i simbolično će predstavljati planinu od knjiga iz cijelog svijeta. Hoće li to biti i novi rekord u Guinnessovoj knjizi rekorda odlučit će sudac koji će za tu prigodu doći iz Londona, ističe u pozivu rotarijancima Ingo Werk, voditelj ove inicijative i bivši guverner Districta 5280.

Nakon skupštine knjige će, kojih bi prema procjenama i željama organizatora trebalo biti više od 250 tisuća, biti donirane djeci u vrtićima i školama u sedam Rotary distrikata na području južne Kalifornije i južne Nevade.

I to ne bilo kakvu, već knjigu na svom jeziku primjerenu djeci u dobi od 3 do 9 godina. Naime, Rotary klubovi iz Los Angelesa i južne Kalifornije još od 2000. godine podržavaju i pomažu program «Reading by 9», koji je kao program za opismenjavanje djece pokrenuo Los Angeles Times 1999. godine. Dosada je zahvaljujući toj inicijativi čak 4 milijuna knjiga donirano osnovnim školama u južnoj Kaliforniji, od

Rotarijanci iz Hrvatske sve bliže svom distriktu

● **Protekla će godina sasvim sigurno u povijesti Rotary pokreta u Hrvatskoj ostati zapamćena kao prijelomna – 2007. su stvoreni temelji budućeg Rotary distrikta na području Republike Hrvatske.**

Prošle su godine naime, na sjednici Odbora za pripremu osnivanja distrikta na području Republike Hrvatske donijete odluke nužne za stvaranje i funkcioniranje budućeg distrikta. Prema podacima koje je na sjednici Odbora 9. studenog prošle godine iznio prijatelj Ivo Husić, zadužen za osnivanje novih klubova, ove bi rotarijanske godine u Hrvatskoj moglo biti čarterirano osam novih Rotary klubova, čime bi broj klubova dosegnuo broj od 36. Tako bi se brojem klubova hrvatski rotarijanci sasvim približili željenom broju od 40 klubova dostatnih za novi distrikt.

Veseli što su već četiri kluba potpuno spremni za čarter, pa je na sjednici Odbora kojom je predsjedavao asistent Guvernera Marijan Bulat, istaknuto kako bi čarter Rotary Cluba Medvedgrad trebao biti 15. veljače,

tjedan kasnije, 23. veljače, najavljen je čarter Rotary Cluba Slavonski Brod, 5. travnja će se održati čarter Rotary Cluba Karovac – Dubovac, a 19. svibnja, kada će se održati i PETS/SETS, bit će čarteriran i Rotary Club Zagreb – Sljeme.

Daleko su u osnivanju novih klubova odmakli i prijatelji u RC Rijeka koji osnivaju RC Gorski kotar, u RC Pula (RC Pazin), u Rotary Clubu Varaždin 1181. koji osnivaju RC Varaždinbreg, u RC Split (Split 3), u RC Zagreb (Zagreb – Kaptol), Varaždin (RC Ludbreg), Osijek (RC Vinkovci i RC Osijek – Tvrđa). Ovi su klubovi u raznim fazama osnivanja – neki su već registrirani kao udruge građana i već održavaju redovite sastanke osnivačke momčadi, dok se u nekim tek animiraju potencijalne članove.

Kako bi se prijateljima zaduženim za osnivanje novih klubova olakšao posao prijatelji Ivo Husić i Duško Čorak su pripremili i na sjednici Odbora predstavili aktivnosti koje je nužno obaviti za registraciju te čarteriranje novog kluba. Ovaj će materijal biti dostavljen svim klubovima.

Na sjednici je prijatelj Duško Čorak, član Odbora zadužen za osnivanje distrikta predstavio i regionalnu podjelu novog hrvatskog distrikta koji bi imao šest regija – Zagreb i okolica (Grad Zagreb i Zagrebačka županija), sjeverozapadna Hrvatska (Krapinsko – zagorska, Varaždinska, Međimurska, Koprivničko – križevačka i Bjelovarsko – bilogorska županija), Slavonija (Brodsko – posavska, Požeško – slavonska, Virovitičko – podravska, Osječko – baranjska i Vukovarsko – srijemska županija), središnja Hrvatska (Karlovačka, Sisačko – moslavačka i Ličko – senjska županija), Istra i Hrvatsko primorje (Istarska i Primorsko – goranska županija) i Dalmacija (Zadarska, Šibenska – kninska, Splitsko – dalmatinska i Dubrovačko – neretvanska županija). Članovi Odbora jednoglasno su prihvatili regionalnu podjelu, a pohvalio ju je i Guverner Districta 1910 Anton Hilscher.

Na sjednici Odbora potvrđeno je da će konferencija Districta 1910 biti održana u Zagrebu, od 22. do 25. svibnja.

Prijateljstvo u fokusu

U novu 2008. godinu Rotary pokret u Hrvatskoj ulazi s velikim ambicijama i očekivanjima. Zagreb će biti domaćin konferencije Districta 1910, a u prvoj polovici godine u Hrvatskoj će sigurno biti charterirano najmanje pet klubova. Vesele najave kako se već sastaje i nekoliko drugih osnivačkih momčadi. Sve smo bliže željenoj brojci od 40 klubova.

Odbor za pripremu distrikta na čelu s asistentom guvernera Marijom Bulatom s punom odgovornošću gradi temelje budućeg distrikta. No, Odbor pri tome opetovano naglašava važnost kvalitete novih klubova koja se ogleda u ispunjavanju obveza prema tijelima Rotary Internationala, djelovanju u zajednici, ali, prije svega u prijateljskim odnosima među članovima.

U ovom broju našeg Rotary magazina nastojali smo stoga što bolje predstaviti upravo ovakve klupske aktivnosti koje najbolje svjedoče živost i raznolikost djelovanja naših

Rotary klubova. U temi broja, koja je posvećena Rotary Fellowshipu, pokušali smo pokazati kakve sve mogućnosti i prilike za djelovanje nudi Rotary.

Na primjeru Prvog kluba htjeli smo podsjetiti kako je Osnivač Rotaryja – Paul Harris primijenio «strategiju za učvršćivanje prijateljstva», koja uspješno djeluje već 103 godine. Prijateljstvo je temelj Rotaryja i snaga koja ga pokreće. No, «ne može se prijateljevati s praznom stolicom», upozorava prijatelj Oleg Mandić iz RC Rijeka, naš novi Paul Harris Fellow, u tekstu o značaju «frekvencije». U ovom broju donosimo i tekst o banu – rotarijancu dr. Viktoru Ružiću, te o inicijativi prijatelja iz riječkog kluba da ova uspješna rotarijanska zaklada postane zaklada budućeg distrikta.

Predstavljamo i još jednog slavnog rotarijanca – sir Edmunda Hillaryja, jedinog čovjeka koji je stao na oba zemljina pola i prvi – na najviši vrh svijeta. Nažalost upravo

u vrijeme izlaska ovog broja prvi čovjek koji je stao na krov svijeta zauvijek nas je napustio.

Kako je pred Rotaryjem vrlo intenzivno razdoblje, vjerujemo kako će sljedeći broj magazina, koji će u klubove stići u svibnju, prije distriktne konferencije, još bolje pokazati aktivnosti klubova u Republici Hrvatskoj, ali i u susjednoj - Bosni i Hercegovini!

I. Čolaković

Poziv prijateljima u BiH

Iako djeluju u istom distriktu Rotary klubovi u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini međusobno se slabo poznaju, pa je stoga i rijetka suradnja među klubovima iz ove dvije zemlje. Vjerujemo kako su prijatelji u Bosni i Hercegovini na čije je klubove dostavljen posljednji broj našeg Rotary magazina stekli sliku o aktivnostima klubova u Hrvatskoj u posljednjih godinu dana, te ih po-

zivamo da i oni svoje klupske akcije i projekte predstave u ovom Rotary magazinu. Materijale za sljedeći broj valja poslati na e-mail adresu: rotarymagazin@gmail.com, najkasnije do 15. travnja.

Objavljujući rotarijanske aktivnosti u Hrvatskoj, ali i u Bosni i Hercegovini, naš bi magazin zadovoljio i posljednji uvjet da postane licencirani Rotary magazin.

Inva Mula za Rotary stipendiste

I ove je rotarijanske godine Rotary Club Zagreb nastavio tradiciju organizacije gala koncerta čiji je prihod namijenjen za stipendiranje nadarenih studenata. Tako je 1. prosinca u Koncertnoj dvorani Vatroslav Lisinski organiziran dobrotvorni koncert na kojem je nastupila slavna sopranistica Inva Mula sa Zagrebačkom filharmonijom pod ravnanjem maestra Vjekoslava Šuteja.

Bila je to ujedno prigoda da predsjednik Rotary Cluba Zagreb Mario Vukelić publici u Lisinskom predstavi i deset stipendista ovog kluba, izvrsnih studenata koji će se pridružiti nizu sada već bivših studenata, među kojima su bili i Monika Leskovar, Maksim Mrvica i Tomislav Mužek, koji su zahvaljujući financijskoj podršci prijatelja iz RC Zagreb završili studij i izgradili zavidne karijere.

Iako je Inva Mula u posljednje vrijeme često nastupala na koncertnim podijima u Hrvatskoj, njen nastup sa Zagrebačkom filharmonijom ponovo je oduševio publiku, kako izborom arija tako i maestralnom interpretacijom.

Glazbena kritičarka Večernjeg lista Maja Stanetti tako piše: «Uvijek gotovo bezgrešno sigurna, Inva Mula će u Bellinijevoj Juliji, Norini i Ameliji Donizettija pokazati vrhunski zanat, a u Massenetovoj Manon, Gounodovoj Juliji ili Puccinijevim nevoljnim ženskim likovima dati i kontroliranu senzibilnost interpretacije. Filharmonija je u tu vrstu popularnih koncerata – red arija, red uvertira – uložila maksimalan i isplativ trud s pažljivim Vjekoslavom Šutejem koji je povučena nastupa i urednih samostalnih orkestralnih točaka, džentlmenki slavu prepustio solistici».

Publika u Lisinskom stoga je doista uživala u nastupu ove albanske sopranistice svjetske reputacije, a Rotary Club Zagreb prikupio je sredstva s kojima će stipendirati novu generaciju nadarenih studenata.

Inva Mula na koncertu RC Zagreb.

(Snimio: Renato Brandolica)

Rotarijanci u tradicionalnom lovu

U ovogodišnjem je Rotary lovu sudjelovalo tridesetak lovaca

Rotary Club Varaždin je, četrnaestu godinu za redom, u lovištu Zelendvor održao tradicionalni rotarijanski lov u kojem je sudjelovalo tridesetak lovaca, rotarijanaca iz varaždinskog Rotary kluba, ali i iz drugih Rotary klubova iz zemlje i inozemstva, a rotarijancima su se u njihovom lovu i ovoga puta pridružili članovi Lions Cluba Varaždin.

Rotarijance - lovce je na početku lova pozdravio Zlatko Mehun, predsjednik elect Rotary Cluba Varaždin, a «dobru kob» im je zaželio i direktor lovišta Zelendvor Petar Silić. I ovoga puta rotarijanskom lovu posebni su ugođaj dali Rogisti Lovačkog saveza Varaždinske županije, a posebno valja istaknuti kako je Rotary lov bio organiziran na tradicionalni način, pa je predsjednik Lovačke sekcije Rotary Cluba Varaždin Zoran Filipan sve naredbe u lovu davao na već zaboravljen način – zvukom lovačkog roga.

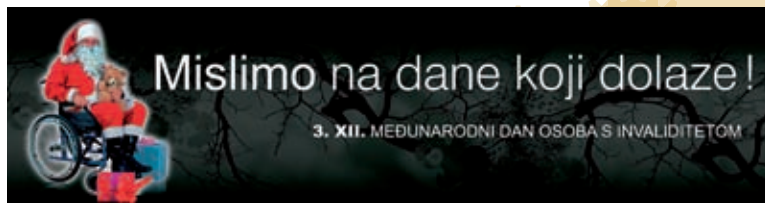
Tridesetak lovaca, među kojima su bili i lovci iz Bugarske, te Njegova ekscelencija Elner Claude, veleposlanik Savezne Republike Njemačke na Kubi, i u ovom su lovu pokazali zavidnu lovačku vještinu i preciznost, no, kako ističe predsjednik Lovačke sekcije, prijatelj Filipan, još je važnije bilo to što su lovci u zelendvorskom lovištu proveli ugodan dan koji je završio lovačkim ručkom i zajedničkim druženjem na kojem su se za odličnu atmosferu, uz rogiste županijskog lovačkog saveza, pobrinuli i tamburaši iz sastava Meštri.

I ove će godine prihod ostvaren u rotarijanskom lovu RC Varaždin namijeniti u dubrotvorne svrhe, rekao je predsjednik RC Varaždin Mirko Ramušćak, a dio će prihoda biti namijenjen fondu Nagrade za izvrsnost, kojim varaždinski rotarijanci nagrađuju najizvrsnije mlade stručnjake.

Naredbe u lovu lovačkim je rogom davao predsjednik Lovačke sekcije RC Varaždin Zoran Filipan

Ponosni na svoje dobre ljude

Nakon velikog uspjeha akcije «Dodir dobrote» tijekom koje su podijeljeni i prvi dalmatinski Oscari humanosti, zaklada Kap za slap i Rotary Club Split plus još su jednom dokazali da Split može biti ponosan na svoje dobre ljude.

Zabavno - donatorska večer «Mislimo na dane koji dolaze», koja je održana u velikoj dvorani hotela Le

Meridien Lav, okupila je 150 predstavnika svih dalmatinskih udruga osoba s invaliditetom, od toga pedesetak osoba s invaliditetom u kolicima, kao i osobe iz svijeta kulture, gospodarstva, sporta i estrade. Njihovo druženje pokazalo se kao pun pogodak jer sada možemo kazati da je iza nas večer koja je bila podjedna-

ko nabijena emocijama koliko i veseljem, pjesmom i plesom.

Tijekom večeri na pozornici su se izmjenjivali klapa Iskon, Tedi Spalato, Marijan Ban, Zorica Kondža i Jasmin Stavros, dok su nas neki, poneseni atmosferom, počastili svojim nastupom iznenađenja. Tako Gibonni nije mogao odoljeti da ne zapjeva s klapom Iskon, a poslije punih 20 godina,

Akciji se odazvao i Gibonni

samo za ovu svečanost, po prvi put su se zajedno na pozornicu popeli članovi kultne splitske grupe Prava Kotka i podsjetili nas na zlatne dane splitskih festivala i svoje nezaboravne hitove.

Arijana Čulina je svojom stand-up točkom kao i obično publiku nasmijala do suza dok je prave ovacije publike zaslužio glumac Vojin Perić iz Kazališta slijepih i slabovidnih osoba.

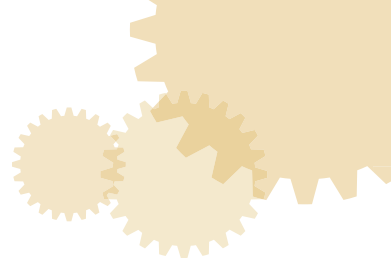

Nakon video predstavljanja zaklade Kap za slap i video zapisa o obiteljima kojima je zaklada pomogla zahvaljujući sredstvima prikupljenim akcijom «Dodir dobrote», vidljivo dirnuti voditelj zaklade Kap za Slap, Ante Raos, još je jednom zahvalio svima koji su se odazvali akciji te je obećao kako ovo zasigurno nije posljednja akcija koju će organizirati zaklada. Istaknuo je kako se ovakvim akcijama želi osigurati trajni izvor financijskih sredstava, kako bi se osobama s invaliditetom i njihovim obiteljima olakšao život i omogućila bolja skrb. Zaklada naime, teži stvaranju uvjeta u kojima će osobe s invaliditetom ravnopravno sudjelovati na slobodnom tržištu rada.

Voditelj projekta «Mislimo na dane koji dolaze» Željko Maretić također nije mogao sakriti svoje emocije te je priznao kako mu je izuzetno drago što je večer protekla upravo onako kako ju je i zamislio te da mu je najvažnije da su se oni zbog kojih smo se i okupili, dobro zabavili.

S njim su se složili i svi prisutni koji su još jednom pokazali kako im dobročiniteljstvo nije strano jer je tijekom večeri prikupljeno više od 350 tisuća kuna.

Cjelokupan prikupljeni iznos biti će uplaćen na račun zaklade KAP ZA SLAP, koja će sredstva preusmjeriti prema osobama i obiteljima koje su u ovom trenutku najpotrebitije, baš kao što je to bio slučaj i u akciji Dodir dobrote.

Dogovorena dugoročna suradnja

Rotary Club Varaždin 1181. završio je akciju koja je započela početkom prosinca, kada je ovaj klub u varaždinskom kazalištu organizirao dobrotvorni koncert ansambla Lado, kako bi prikupio sredstva za pomoć djeci. Sredstvima prikupljenim na tom koncertu rotarijanci su kupili poklone za djecu smještenu u Centru za odgoj i obrazovanje Zajezda kod Budinšćine koje su predali u ponedjeljak, 3. prosinca. Dobrotvornoj akciji pridružili su se i članovi Interact Cluba Varaždin koji je lani osnovan u Prvoj gimnaziji Varaždin.

Članovi RC Varaždin 1181. su tako centru u Zajezdi, u kojem je

smješteno devedesetak mališana s posebnim potrebama, poklonili četrdeset komada postelnog rublja, sportsku opremu, deset pari koturaljka, slatkiše te druge prigodne poklone s kojima su u ove blagdanske dane razveselili djecu smještenu u ovom centru.

„Kada smo organizirali dobrotvorni koncert Lada željeli smo novcem prikupljenim od prodaje ulaznica i sponzora pomoći djeci, pa smo dio novca namijenili i djeci u Zajezdi, kako bi im boravak u Centru učinili ljepšim i ugodnijim. Potrebe su tamo velike, no, mi smo s ovom akcijom učinili prvi korak prema

dugoročnoj suradnji našeg Rotary kluba i ovog centra“ – istaknuo je prilikom uručjenja donacije Davorin Lukman, predsjednik Rotary Cluba Varaždin 1181.

Rotary Club Varaždin 1181. je s ravnateljicom Centra za odgoj i obrazovanje Zajezda Katom Vičić, dogovorio kako će klub dugoročno pomagati ovu ustanovu kroz pomoć pri uređenju tamošnje sportske dvorane, a planira se pribaviti i vozilo prilagođeno prijevozu djece s posebnim potrebama, u čemu će Rotary Clubu Varaždin 1181. pomoći svjetska zaklada Rotaryja.

Aktivnosti od Medvednice do Jadrana

Miljenko Hegedić

Prijatelji iz Rotary Cluba Zagreb Sesvete i u ovoj su godini nastavili živu rotarijansku aktivnost i zanimljiva druženja na koja su se rado odazivali i prijatelji iz drugih klubova.

Tako je ovaj klub 29. rujna, primjere, organizirao dobrotvorno druženje u Kaptolskoj lugarnici Gorščica na Medvednici, a prijatelji koji su s obiteljima pošli na ovaj planinarski izlet, uz ugodno

druženje i dobro jelo, mogli su se dobro zabaviti na svježem zraku uz rekreacijske aktivnosti – od boćanja i nogometa do bele, ali i u natjecanju u kulinarskim vještinama, što je dodatno obogatilo ovo, već tradicionalno druženje prijatelja iz Sesveta. No, pravi je doživljaj bio branje gljiva uz prijatelja Ivana Fridriha, koji je rado pomogao novopečenim gljivari-
ma, otkrivajući im tajne gljivarstva.

No, da se prijatelji iz RC Sesvete dobro ne snalaze tek s gljivama pokazuje i uspjeh klupskih jedriličarskih ekipa na 10. Rotary regati Rotary Cluba Zadar, gdje je posada Zagreb Sesvete 1, sa skiperom, prijateljem Davorom Poljakom, osvojila prvo mjesto u ukupnom plasmanu i prijelazni pobjednički pehar, dok je ekipa Zagreb Sesvete 2 osvojila peto mjesto u konkurenciji 26 posada.

Članovi momčadi Sesveta pritom napominju kako je i u tijeku najžešćih regatnih aktivnosti prijatelj Milan Pokrajčić iz ekipe Sesvete 2 spremao odlične krepke juhe i izvanredne menije koji su im u pauzama plovova vraćali snagu i doveli ih do pobjedničke pozicije nakon pravog sportskog rivalstva tijekom sva četiri plova s ekipom Zadar 3.

Rotary Club Zagreb Sesvete organizirao je i proslavu Martinja, a prijatelj Stjepan Kordek s pomoćnicima – prijateljima Milanom Pokrajčićem i Davorom Poljakom, reprizirali su ceremoniju krštenja mošta, koju su već uprizarili i na Martinju Rotary Cluba Karlovac. Naravno da je i ovo druženje proteklo u veselom raspoloženju koje je oplemenjeno degustacijom vina prijatelja Palčića, Petljaka, Tukše i Fištera.

A u dobru atmosferu u ovom Rotay klubu i međusobnu povezanost članova osvjedočio se i guverner Anton Hilscher koji je s asistentom guvernera Marijanom Bulatom posjetio klub tijekom svog redovnog obilaska našeg distrikta. Na tom sastanku, na kojem su bile i supruge članova, Guverner je za poseban doprinos radu kluba značkom nagradio prijatelja Ivana Fištera.

Klub iz Sesveta u Adventu je ponovo, petu godinu za redom, organizirao dobrotvorni Božićni koncert, 5. prosinca, u sesvetskoj crkvi Svih svetih. Na koncertu su nastupili sopranistica Valentina Fijačko, orguljaš Mario Penzar i prva trublja Zagrebačke filharmonije – Marin Zokić.

Članovi kluba i ove su godine posjetili Caritasov dom u Vugrovcu te su darivali djecu smještenu u domu.

Upravo će na mlade biti usredotočene klupske dobrotvorne aktivnosti u drugoj polovici ove rotarijanske godine, ističu u RC Sesvete i najavljuju kako klub planira utemeljiti sustav stipendiranja, pa su već ostvarili kontakte s lokalnim školskim centrima.

Valja istaknuti kako su u RC Zagreb Sesvete već započeli i s pripremama za kuglački turnir koji će organizirati u ožujku.

Poziv prijateljima

Ivan Urlić zahvaljuje dogradonačelniku Ajaccia, a s druge strane je predsjednik RC Split Srđan Zavorović

Počeo je živjeti Međunarodni odbor za suradnju između Francuske i Hrvatske. Rotary International potiče stvaranje takvih veza u cilju daljnjeg prijateljskog rotarijanskog zbližavanja i suradnje. Za uspostavu takve povezanosti potrebno je da određenu inicijativu jednog kluba podrže još dva kluba iz iste zemlje. Inicijativa je potekla od gospođe Yolande Tabak, koja je u Ajacciu na Korzici osnovala Udruženje Francuska – Hrvatska – Korzika i koja se istakla u svesrdnoj pomoći Hrvatskoj u vrijeme Domovinskog rata ali i kasnije. Za to je nagrađena visokim hrvatskim odličjima. Tu inicijativu podržao je i prenio u ro-

tarijanske okvire tadašnji predsjednik RC Ajaccio-Parata Jean-Pierre Audisio, koji je supredsjedatelj Međunarodnog odbora Francuska-Hrvatska. Kako sa svake strane inicijativu jednog kluba trebaju podržati još dva, s Francuske strane inicijativi su se pridružili RC Monaco i RC Nice. S hrvatske strane supredsjedatelj međunarodnog odbora Francuska-Hrvatska Ivan Urlić iz RC Split pozvao je RC Zagreb i RC Dubrovnik koji su dali podršku s hrvatske strane.

Službeno se osnivanje odvijalo u okviru konferencije distrikta 1730 koji obuhvaća francuske departmane Alpes-Maritimes, Korziku, Var, te

Kneževinu Monaco. Konferencija se odvijala 8. travnja 2006. godine u Nici, uz brojne istaknute osobe iz Rotaryja, među kojima je bio i Serge Gouteyron, potpredsjednik Rotary Internationala. Ove godine, kao što rotarijanski prijatelji znaju, RC Split je organizirao posjet RC Ajaccio - Parata i francuskih rotarijanskih prijatelja tijekom uskršnjih praznika, od 5. do 9. travnja 2007. godine. Na žalost, osim par prijatelja iz RC Zagreb i RC Split plus nitko drugi se od hrvatskih rotarijanaca nije pridružio tom događanju koje je bila prigoda za upoznavanje i zbližavanje s novim prijateljima.

Prijatelj Davor Tartaglia iz RC Split najzaslužniji je za izvrsnu organizaciju cijelog putovanja. Dan 6. travanj bio je posvećen službenom programu u kongresnom centru Ajaccia. Bili su prisutni i prijatelji s obližnje Sardinije. Posebno je skup pozdravio budući predsjednik Districta 1730 koji je obećao svu podršku radu Međudržavnog odbora Francuska-Hrvatska. U cilju boljeg upoznavanja prijatelj Urlić je kratko predstavio grad Split, aktivnosti Rotary Cluba Split i dosadašnje značajnije dobrotvorne akcije kluba. Rotary International posebno podržava dva područja aktivnosti naših klubova: borbu protiv zlostavljanja djece te ekologiju, što je od svih sudionika prepoznato kao važna problematika današnjih, ne samo europskih, nego i svjetskih razmjera.

Nakon završetka simpozija domaćini su prijateljima iz Hrvatske pokazali grad Ajaccio, i – naravno - rodnu kuću Napoleona I, na što su posebno ponosni. Zatim je priređen vrlo sveča-

ni prijem u gradskoj vijećnici Ajaccia, koju je sagradio Napoleon III.

«Dočekao nas je dogradonačelnik, a na svečanom stepeništu bila je postrojena garda iz Napoleonovih vremena. U glavnoj sali predstavili su nam korzikanske narodne plesove i vrlo zanimljivo pjevanje. Uz pozdravne govore i ustaljene rotarijanske rituale izmjene zastavica i darova osjećali smo se vrlo ugodno i svečano. Dogovorena je rotarijanska suradnja u okviru ponuđenih aktivnosti i ovim putem pozivam sve članove Rotary klubova u Hrvatskoj, posebno one prijatelje koji su zaduženi za međunarodnu suradnju, da ispletemo mrežu međusobne suradnje i podržimo razvoj francusko - hrvatskog prijateljstva i služenja u korist drugih» - istaknuo je prijatelj Ivan Urlić i dodao kako će sastanak Districta 1730 u Cannesu, u proljeće 2008. godine, biti prigoda za razmjenu iskustava iz suradnje u okviru francusko – hrvatske suradnje.

«Sljedeća tri dana bila su posvećena Korzici, zemlji opore i veličanstvene ljepote, ali i neobično teške povijesti. Tako smo posjetili neke izvanredne predjele nacionalnog parka koji obuhvaća veliki dio otoka, zatim impresivni gradić Bonifacio na stijenama iznad mora, te povijesno srce otoka - gradić Corte. S Korzike smo ponijeli izvanredne dojmove koje bi rado ubuduće dijelili i s drugim prijateljima koji nam se budu željeli pridružiti» - rekao je prijatelj Urlić i najavio kako sljedeće godine očekujemo dolazak francuskih prijatelja u uzvratni posjet.

«Bilo bi nam drago i bili bismo ponosni na hrvatske rotarijanske prijatelje ukoliko bismo se mogli pohvaliti rastom i razvojem programa u području pomoći zlostavljanoj djeci te u području poboljšanja ekologije u okviru Međudržavnog odbora Francuska-Hrvatska» - pozvao je rotarijanske prijatelje iz Hrvatske Ivan Urlić, su-predsjedatelj Međudržavnog odbora Francuska-Hrvatska.

Hrvatski rotarijanci s prijateljima iz Francuske

NOVI LAUREATI PAUL HARRIS FELLOW

Rotary International je prepoznao zaslugе poznatih riječkih rotarijanaca **Zvonka Jadrešina** i **Olega Mandića**, te im je ovih dana uručio najviše rotarijansko priznanje - Paul Harris fellow.

Oba su laureata osnivači Rotary Cluba Rijeka u novoj eri (1992. godine), a prijatelj Jadrešin mu je bio i prvi predsjednik te mnogostruki član upravljačkih tijela hrvatskog poddistrikta. Istaknuti je Rotary-teoretičar te česti kum novoosnovanih hrvatskih Rotary klubova.

Prijatelj Mandić je pak bio drugi po redu predsjednik RC Rijeka, svih 13 godina je uspješno vodio zapaženi produženi projekt „Kraljevica“, a uz 100. godišnjicu Rotaryja objavio je knjigu „Rotary i mi“, jedini cjeloviti rad o Rotaryju na hrvatskom jeziku.

Redakcija našeg „Magazina“ se pridružuje čestitkama!

Rotary Club Rijeka

Trideset tisuća kuna za humanitarne projekte

Početkom prosinca u Kristalnoj dvorani hotela Kvarner u Opatiji održan je tradicionalni bal Rotary Cluba Rijeka. U nazočnosti brojnih viđenih gostiju prikupljeno je prigodnim prodajama slika i cvijeća tridesetak tisuća kuna za klupske humanitarne projekte.

Pomoć djeci s posebnim potrebama

Faruk Muzurović

U udruzi IDEM prihvatili su se odgovornog i zahtjevnog posla pomaganja djeci s posebnim potrebama u praćenju i svladavanju redovitog školskog programa, a Rotary Club Zagreb Sljeme (u osnivanju) odlučio je pomoći im u ostvarenju tog plemenitog cilja nabavkom potrebnih učila i opreme.

Članovi kluba posvetili su se ostvarenju dogovorenog zadatka. Zahvaljujući njihovoj aktivnosti projektu se odazvao veliki broj pojedinaca i organizacija. Novčanim donacijama prikupljen je iznos od 33.600 kuna.

Prikupljena sredstva iskorištena su za kupovinu didaktičkih sredstava i informatičke opreme

kojom će se služiti djeca, njihovi roditelji i stručno osoblje Udruge.

Predstavnici Rotary Kluba Zagreb Sljeme uručili su donaciju predsjednici udruge IDEM prof. dr. sc. Ljiljani Igrić na skupu upriličenom u sklopu 6. Europskog kongresa "Mental health: a human rights in Intellectual Disability" održanom u Zagrebu od 11. do 13. listopada 2007. godine.

Sudionici i gosti kongresa su s neskrivenim zadovoljstvom pozdravili uručenje donacije. Na pribavljenim učilima i opremi toplim riječima zahvalila se i predsjednica Udruge Ljiljana Igrić.

I prije čartera RC Zagreb Sljeme pomaže u zajednici

Rotary Club Požega

Za fizikalnu terapiju 20 tisuća kuna

Bruno Pilon

Sredstva prikupljena na martinjskoj svečanosti koju su prijatelji iz Rotary Kluba Požega organizirali u hotelu Grgin dol namijenili su u dobrotvorne svrhe – za Udrugu Mi, u koju su okupljeni roditelji djece s posebnim potrebama. Na martinjskoj svečanosti, na kojoj su bili i prijatelji iz drugih Rotary klubova, organizirana je i aukcija arhivskih vina, a kako su neke butelje dosezale i cijenu od 1.400 kuna, na kraju aukcije prikupljeno je gotovo 17 tisuća kuna. Ček s ovim iznosom predstavnicima Udruge Mi predao je predsjednik RC Požega Antun Petrić, koji je tom prigodom naglasio kako su "ova sredstva prikupljena zalaganjem svih članova Rotary Kluba Požega, a novac su donirali i prijatelji iz Rotary Kluba Zagreb, s kojima požeški klub dobro surađuje".

"Drago nam je da smo sredstva mogli donirati za ovu, vrlo korisnu akciju koju provode članovi Udruge Mi, kojom se nastoji pomoći bolesnoj djeci u njihovoj što uspješnijoj rehabilitaciji i normalnom uključivanju u život" – naglasio je predsjednik RC Požega.

Zahvalivši prijateljima iz požeškog Rotary kluba predsjednik Udruge Mi Tomislav Galović rekao je kako će donirana sredstva iskoristiti za nabavku opreme za fizikalnu terapiju djece s posebnim potrebama u njihovom upravo dovršenom objektu.

"U ovom objektu će sva naša djeca moći dobiti stručnu fizikalnu terapiju koja im je potrebna za poboljšanje općeg stanja zdravlja te pomoć za lakše kretanje i komunikaciju" – rekao je predsjednik Udruge Mi, podsjetivši kako udruga s požeškim klubom dobro surađuje već nekoliko godina.

Zlatku Kauzlariću Ataču povelja počasnog člana

U subotu, 21. travnja 2007. godine je svečanom večerom u sjedištu Rotary Cluba Koprivnica, gastronomskom centru Štagalj, obilježeno tri godine uspješnog djelovanja tog kluba.

«Počelo je s pet članova, a sada nas je na popisu 21, s time da pravo širenje tek predstoji» - rekao je u svom uvodnom govoru na svečanosti tadašnji predsjednik kluba Boris Grüngold.

Klub je u tom razdoblju organizirao više uspješnih humanitarnih akcija, koje su bile vezane uz pomoć djeci s posebnim potrebama. Valja posebno izdvojiti akciju za nabavku kombi-vozila

za potrebe škole Podravsko sunce, koja je realizirana uz pomoć koprivničke Po-dravke i predstavlja najveću donaciju u protekle tri godine.

U prošloj rotarijanskoj godini obavljena je i predaja novog namještaja za školu Grgur Karlovčan u Đurđevcu.

Trogodišnjica rada bila je prigoda i za iskazivanje zahvalnosti poznatom koprivničkom slikaru, profesoru na Likovnoj akademiji u Zagrebu, dosadašnjem dekanu i velikom prijatelju Zlatku Kauzlariću Ataču.

Prijatelj Atač nesebično je i s puno oduševljenja pomogao svaku dosa-

dašnju akciju, doniranjem umjetničkih djela te prisustvom na svim događanjima koja su bila vezana uz koprivničko rotarijanstvo.

Nakon uručivanja povelje počasnog člana, zahvalivši se na takvoj časti, prijatelj Atač je naglasio da je zadatak svakoga koji je u mogućnosti da pomaže drugima, a najviše veseli kada se daruju djeca, kojima je to najpotrebnije.

Rotarijansko druženje proteklo je u izuzetno ugodnoj atmosferi uz dojmljiv nastup ženskog vokalnog sastava Praline.

Boris Grüngold uručio je povelju počasnog člana Zlatku Kauzlariću Ataču

Guverner s međimurskim rotarijancima

I. Žiško

Prijatelj Anton C. Hilscher, guverner Districta 1910, za svojeg je redovitog obilaska klubova, potkraj protekle godine svratio i u Čakovec. U ugodnom ambijentu restorana Katarina, u pratnji sjevernokraskog asistenta guvernera - Ivana Domislovića, proveo je ugodnu večer u opuštenom druženju s međimurskim rotarijancima.

Guverner je sa zanimanjem saslušao izvješće predsjednika Dražena Berkopića o radu Rotary Cluba Čakovec. Kao i nekoliko prijašnjih godina, najvažnija godišnja akcija bilo je nagrađivanje najboljih učenika završnih razreda međimurskih srednjih škola. Nagradama, koje iznose po 5 tisuća kuna, nadareni maturanti potiču se da nastave školovanje na visokim školama i fakultetima. Rotarijanci na taj način doprinose poboljšanju obrazovne strukture u svom kraju, koja je zasad još vrlo nepovoljna.

Za prikupljanje novca za najbolje maturante, međimurski rotarijanci svake godine organiziraju dvije također već tradicionalne manifestacije. U proljeće

je to Rotary bal, a na jesen Rotarijansko Martinje. To je priredba u povodu starinskog pučkog običaja krštenja mošta u vino, koji svoje korijene ima upravo u ovom dijelu sjeverne Hrvatske.

Dražen Berkopić spomenuo je i nekoliko manjih akcija iz socijalnog programa kluba, preko kojih su rotarijanci opremom i novcem donirali socijalno ugrožene pojedince i obitelji. Pohvalio je sportsko-rekreacijsku aktivnost članstva, te napomenuo da je tijekom godine primljeno nekoliko novih članova, pa je sada u čakovečkom klubu 33 rotarijanaca.

Guverner Hilscher iskoristio je priliku da međimurskim rotarijancima prenese aktualne poruke iz Rotary Internationala i našeg distrikta. District 1910 treći je po brojnosti u svijetu! Obuhvaća više od 160 klubova u Austriji, BiH, Hrvatskoj i Sloveniji, a donedavno je u njegovom sastavu bila i Mađarska. Zbog veličine, pristupa se njegovom cijepanju i osnivanju novih distrikta.

Tako od prošle godine Mađari imaju svoj, a pred osnivanjem je slovenski distrikt. Kako su već odmakle pripreme i za osnivanje hrvatskog distrikta na sutru u Čakovcu upravo je o budućem distriktu bilo i najviše riječi.

Asistent guvernera Domislović najavio je i osnivanje novih klubova u našoj regiji - u Ludbregu, Varaždinskim Toplicama i Križevcima, dok će čakovečki klub ocijeniti ima li potrebe za još jednim klubom u Međimurju, konkretno u Prelogu.

Guverner je kao znak priznanja uručio posebnu rotarijansku značku prijatelju Ivanu Sklepiću, osnivaču čakovečkog kluba, a takvom značkom nagradio je i predsjednika Berkopića, jer, reče, on je zaslužan za uspjehe kluba, ali i odgovoran za propuste. Svoju zastavicu je darivao Krunoslavu Vargi, predsjedniku electu RC Čakovec.

Inner Wheel club Čakovec

Niz dobrotvornih akcija

I.Ž.

Premda djeluje tek deset godina, Inner Wheel klub Čakovec već je stekao zavidan ugled u svojoj sredini, ponajviše zbog organiziranja različitih humanitarnih i dobrotvornih aktivnosti. Neke od njih već su prerasle u tradiciju međimurskih inervilki.

Godinu su počele koncertom sjajne mlade sopranistice Evelin Novak, a prihod namijenile nadarenim mladim glazbenicima. Za kraj godine uobičajena je prodaja božićnih i novogodišnjih čestitaka na štandu u gradu, koje članice same izrađuju. Prikupljen novac ovaj put darivale su za liječenje jedne svoje teško oboljele prijateljice.

Već nekoliko godina za redom Inner Wheel klub organizator je vrlo

atraktivne i odlično posjećene priredbe pod nazivom „Zlatna srca maloga grada“. Na njoj u programu sudjeluju najmlađi, mnoštvo mališana iz dječjih vrtića, osnovnih škola i različitih udruga. Priredba je dobrotvorna, pa je prihod prošle godine bio namijenjen Odjelu pedijatrije Županijske bolnice u Čakovcu - za kupovinu bicikla-ergometra.

Spomenimo i akciju prikupljanja dobrovoljnih novčanih priloga uoči Uskrsa, kojima su nabavljene igračke za djecu s posebnim potrebama, koja polaze dječji vrtić Maslačak u Čakovcu. Sve akcije s vrijednim i poduzetnim članicama kluba vodile su predsjednice Marija Žiško u prvom, a Cecilija Vizer u drugom dijelu prošle godine.

Prilika za novo druženje

Igor Čolaković

Iako danas postoji više od devedeset registriranih i aktivnih Fellowshipa mnogi u Rotaryju drže kako su Fellowshipi i dalje «najstrože čuvana tajna Rotaryja». O njima se naime, od svih rotarijanskih aktivnosti najmanje piše i govori, iako su upravo oni odlična prilika za novo druženje rotarijanaca koje počiva na vrlo solidnom temelju - zajedničkom interesu članova svakog od Fellowshipa. «Oni koji igraju zajedno – ostaju zajedno» - moto je kojim Rotary International potiče i ohrabruje članove da se prema svojim interesima priključe nekom od Fellowshipa. Među onima s kojima dijele iste interese rotarijanci će produbiti stara prijateljstva i steći nova. No, mnogi članovi Fellowshipa ističu još jedan, poseban aspekt članstva u nekom Fellowshipu – zahvaljujući Fellowshipu postali su još bolji rotarijanci, spremniji na služenje i dodatni angažman u Rotaryju.

Stoga i Rotary International Fellowship definira kao «grupurotarijanaca iz barem tri zemlje koji dijele zajedničke interese i koji se udružuju kako bi organizirali specifične vrijedne akcije s kojima bi una-

prjeđivali ciljeve Rotaryja, uključujući obrazovne, zdravstvene, profesionalne, ekološke i rekreacijske aktivnosti», no, ne samo to, jer mnogi Fellowshipi svojim djelovanjem širom svijeta promiču niz aktivnosti i na drugim područjima, koje su nadahnute idejom služenja i razvijanja prijateljstva.

Iako je Fellowship program - strukturni program Rotary Internationala, aktivnosti Fellowshipa moraju biti provedene neovisno od Rotary Internationala, no, imaju pravo koristiti ime i znak Rotaryja. Fellowshipi, navodi RI, moraju biti prepoznati kao korisni za rotarijansku zajednicu. Rotary za Fellowshipe propisuje kako oni ne smiju «promovirati vjere ni političke ideje, niti druge organizacije», a moraju biti «otvoreni za sve zainteresirane rotarijance». Rotary dapače, potiče Fellowshipe da u članstvo pozovu i supruge rotarijanaca, kao i članove Rotaract klubova.

Svaki od Fellowshipa usmjeren je prema specifičnoj profesiji ili aktivnosti članova, a gotovo svakoga dana stižu novi i novi prijedlozi za osnivanjem novih, u kojima bi se okupljali rotarijanci koji dijele zajedničke interese ili strasti.

Prvi Fellowship osnovan je još 1928. godine, kada su se u njemu

okupili rotarijanci kako bi promicali esperanto kao svjetski jezik, svjesni da će takvo njihovo nastojanje pripomoći ideji Paula Harrisra o širenju prijateljstva i razumijevanja među narodima svijeta. Ovaj se Fellowship uzima kao prvi i najstariji Fellowship, no, neki ipak smatraju kako je prvi Fellowship, kakvog danas poznajemo, zapravo osnovan u Engleskoj, 1947. godine, na poticaj Johna B. Barretta, člana Rotary Cluba Brixton London. On je isprva u svom, a kasnije i u susjednim klubovima prijatelje koji su dijelili strast prema moru i brodovima pokušao zainteresirati za članstvo u Yachting Fellowshipu. Ideju su brzo prihvatili londonski rotarijanci, a potom je bilo i sve više onih iz drugih zemalja, posebice iz Sjedinjenih Američkih Država, koji su se pridružili ovom Fellowshipu čiji članovi plove pod zastavom Rotary Internationala. Danas se ovaj Fellowship smatra najbrojnijim, jer je u njegovom članstvu više od sto posada iz 21 zemlje svijeta, a Fellowship broji više od 3.000 članova.

Svoj Fellowship imaju rotarijanci računovođe, srednjoškolski nastavnici, umjetnici, inženjeri, okulist, bankari, cvjećari, pravnici, aktivni i umirovljeni časnici, knjižničari, njegovatelji, menadžeri, ljekarnici, uzgajivači peradi, psiholozi, brokari, gumari, turistički agenti, veterinari, specijalisti plastične

kirurgije, ali i rotarijanci iz mnogih drugih profesija.

Neki su usmjereni prema nekom od programa Rotaryja, pa tako jedan od Fellowshipa okuplja prijatelje koji su angažirani na projektima opismenjavanja, drugi one koji su angažirani na uklanjanju posljedica elementarnih nepogoda, u jednom su okupljeni prijatelji koji brinu o okolišu, a svoje Fellowshipe imaju i prijatelji koji rade na prevenciji AIDS-a, na projektima razminiranja, oni koji skrbe o gluhi-ma, zatim oni koji brinu o oboljelim od dječje paralize, jedni su u svom Fellowshipu angažirani na prevenciji droga, u jednom su fokusirani na oboljele od multiple skleroze, a u drugom na srčane bolesnike.

Jedan od najaktivnijih i članstvom najbrojniji je ROTI – Rotarians on the Internet, kojeg čine rotarijanci koji dijele zanimanje za računala. Ovaj je Fellowship osnovan 1991. godine, kako bi rotarijansko prijateljstvo proširio i u virtualnom svijetu, a danas je od izuzetnog značaja za Rotary International, jer preko svoje mreže distribuira većinu informacija o radu Rotaryja.

Najveseliji rotarijanci na svijetu

No, najbrojniji su ipak Fellowshipi koji okupljaju članove koje povezuje zajednički hobi ili sportska aktivnost. Jedan od najstarijih je IFRM, Fellowship koji okuplja rotarijance koji posebno ljube glazbu. Osnovan je još 1972.

godine, a njegovi članovi za sebe vole reći kako su «najveseliji rotarijanci na svijetu». Njima zahvaljujemo mnoge Rotary pjesmarice, njegovi članovi autori su pjesama u kojima svake godine bude obrađena tema predsjednika RI-a, a do danas su širom svijeta organizirali nebrojene koncerte, glazbene susrete i kulturne projekte te glazbenu edukaciju za mlade.

U svom Fellowshipu okupljeni su i rotarijanci filatelisti, te heraldičari, vlastiti Fellowship od 1991. godine imaju i rotarijanci zaljubljeni u promatranje ptica, koji danas broji više od 150 rotarijanaca iz 30 zemalja svijeta. Vrlo je aktivan i Fellowship koji okuplja rotarijance – vlasnike automobila - kamp kućica. I oni, kao i jahteri, ali i rotarijanci letači, okupljeni u IFFR-u, Fellowshipu koji je osnovan još 1965. godine kako bi rotarijanci zrakoplovima mogli dopremiti medicinsku i drugu pomoć, već su na svojim internetskim stranicama najavili posebne ture i programe vezane uz konferenciju Rotary Internationala u Los Angelesu.

Valja istaknuti kako postoji i posebni Fellowship u kojem su okuplje-

ni rotarijanci koji redovno odlaze na RI konferencije.

Rotarijanci koji dijele strast prema sportu okupljeni su u posebnim Fellowshipima. Teško je pri tom ustvrditi koji je od njih najbrojniji i najaktivniji, no, jedan od najstarijih i svakako najbolje organiziranih je IGFR koji okuplja rotarijance golfere. Ovaj je Fellowship osnovan još 1963. godine, a danas su najbrojnije njegove sekcije u SAD-u i Europi. Fellowship redovno organizira i svjetsko golf prvenstvo rotarijanaca, koje je prošle godine održano u Manili na Filipinima, ove će godine domaćin prvenstva biti Niagara Falls u Kanadi, a sljedeće godine austrijski Kitzbühel.

I rotarijanci – skijaši imaju svoj Fellowship, od veljače 1974. godine, kada je osnovan u Coloradu, ljubitelji podvodnih aktivnosti također imaju svoj Fellowship, kao i rotarijanci koji uživaju u vožnji biciklom ili oni koji su posvećeni kanjoningu. U vlastitom Fellowshipu su okupljeni i rotarijanci – bočari, zatim oni koji se bave kriketom, curlingom ili jahanjem. Oni koji se u slobodno vrijeme rekreiraju na fitnessu također imaju svoju Fellowship, kao i oni koji

se bave jogom ili oni koji se okupljaju kako bi s prijateljima odigrali partiju bridža ili šaha. Svoj Fellowship imaju i rotarijanci planinari i alpinisti, ribolovci, nogometaši...

Iako je jedan od najmlađih, IFR – Fellowship, koji okuplja rotarijance tenisače, a koji su osnovali prijatelji iz Rotary Cluba Zagreb – Centar jedan je od najbrže rastućih i najagilnijih u

Fellowship koji čuva povijest Rotaryja

Rotary Global History Fellowshipu imamo zahvaliti što je sačuvana, sistematizirana i javnosti prezentirana obimna građa vezana uz stogodišnju povijest Rotaryja. Samo na internetskoj stranici History Fellowshipa objavljeno je 10 tisuća stranica o povijesti Rotary pokreta, od one najranije koja započinje susretom četvorice osnivača «u sobi 711» do ranih godina Rotaryja, širenja pokreta i prvih konferencija te prvih rotarijanaca i onih koji su svojim angažmanom presudno utjecali na razvoj Rotary pokreta. Na stranici www.rotaryhistoryfellowship.org mogu se pročitati i djela Osnivača Rotaryja, njegovi govori i poslanice rotarijancima.

Članovi Rotary Global History Fellowshipa kažu: «Živimo u sadašnjosti, sanjamo o budućnosti, ali učimo iz prošlosti» i pozivaju rotarijance da im se pridruže.

Fel Fel

brojnoj obitelji Rotary Fellowshipa.

U Fellowshipu su okupljeni i ljubitelji lutaka, amateri – astronomi, radioamateri, kolekcionari starih automobila, rotarijanci koji vole plesati, vlasnici pasa, rotarijanci koji se amaterski bave egipnologijom, gurmani, sakupljači ručnih radova, oni koji se posebno zanimaju za predkolumbovske civilizacije, sakupljači automobilskih

ROTARY Fellowship

tablica, ljubitelji željeznica, prijatelji dobre vinske kapljice...

Posebno u Americi vrlo je aktivni Fellowship koji okuplja prijatelje koji pomažu skautima, ali i onaj koji okuplja zainteresirane za program - Rotary Home Exchange. Već gotovo 30 godina ovaj Fellowship pomaže rotarijancima širom svijeta da upoznaju nove krajeve, nove prijatelje i njihove obitelji kroz razmjenu kuća i stanova u vrijeme godišnjeg odmora, pa je pri-

mjerice, The New York Times ovaj program proglasio najatraktivnijom mogućnošću za ugodan godišnji odmor (www.RotaryHomeExchange.com).

Tisuće i tisuće rotarijanaca širom svijeta upravo su u Fellowshipima pronašli novi način za prijateljivanje i služenje, za novu dimenziju svog bivanja u Rotaryju. Da bi Rotary bio što atraktivniji članovima, on mora biti zanimljiv i zabavan, a upravo to rotarijancima pruža članstvo u nekom od devedesetak Rotary Fellowshipa. Pridružite im se!

Rađaju se novi Fellowshipi

Na stranici www.rotaryfellowships.org predloženo je nekoliko mogućih Fellowshipa za koje se smatra da bi mogli biti zanimljivi za članove. Tako na primjer možemo očekivati Fellowshipe u kojem bi se okupili proizvođači pamuka, sakupljači starih fotoaparata, dermatolozi, ljubitelji jaza, bivši predsjednici Rotary klubova, kuglači, izliječeni od kancerogenih bolesti, maketari, ali i ljubitelji starog whiskyja ili kukičanja.

U ITFR–u tenisači iz cijelog svijeta

International Tennis Fellowship of Rotaryans (ITFR) je jedan od najmlađih ali i najbrže rastućih Fellowshipa – danas broji 345 članova iz 32 zemlje i svih kontinenata.

Na njihovoj web stranici – www.itfr.org, stoji kako se ovom Fellowshipu mogu pridružiti «rotarijanci i rotaraktovci te članovi njihovih obitelji koji vole tenis i podržavaju Fellowship».

Osnovali su ga 2004. godine prijatelji iz RC Zagreb – Centar, Tomislav Maravić, predsjednik ITFR-a i Mladen Novaković, direktor World Toura, a Rotary International ga je potvrdio u ožujku 2005.

Članstvo u Fellowshipu je besplatno, za razliku recimo od onog golferskog, gotovo 30 posto članova su iz našeg distrikta, a registracija novih članova obavlja se on-line.

ITFR je kroz svoje aktivnosti do sada prikupio više od 80 tisuća američkih dolara i donirao ih za različite projekte, primjerice za bolnicu u Ugandi te za žrtve tsunamija na Šri Lanki.

Fellowship je organizirao i tri ITFR svjetska prvenstva – 2005. u Rovinju, 2006. u Kolombu na Šri Lanki, a prošlog rujna u talijanskom Salernu. ITFR se predstavio i na godišnjim skupštinama Rotary Internationala 2005. godine u Chicagu, 2006. u Kopenhagenu te u Salt Lake Cityju 2007. Svoj će štand rotarijanci – tenisači okupljeni u ovom Fellowshipu imati i na konferenciji u Los Angelesu.

Sudionici ITFR svjetskog prvenstva u Salernu

Tomislav Maravić (drugi s lijeva) i Mladen Novaković (krajnje desno) na završnoj svečanosti u Salernu

Godišnja skupština Rotary international Los Angeles

www.lily-tours.com

1.dan – 12.06.2008. (četvrtak)

- Polet zrakoplovom za Los Angeles u 7,40 preko Frankfurtu s dolaskom u 18,50
- Transfer do hotela (jedan od hotela domaćina za Godišnju skupštinu)
- Noćenje

2.dan – 13.06.2008. (petak)

- Dan predviđeni za upoznavanje LA i čuvenih mjesta na obali
- SANTA MONICA PIER – VENICE BEACH – BOARDWALK

3.dan – 14.06.2008. (subota)

- Prijepodne – nastavak razgledanja – HOLLYWOOD & MOOVIE STARS (HOLLYWOOD , BEVERLY HILLS ; RODEO DRIVE , BEL AIR, DOMOVI ZVIJEZDA)
- 16,00 – 17,30 - „MEET THE ROTARY STARS“ (Susret Rotary zvijezda u gradu filmskih zvijezda)
- 17,30 – 21,30 - CALIFORNIA EXPERIENCE (LA LIVE & NOKIA THEATRE)

4.dan – 15.06.2008. (nedjelja)

- 12,30 – 15,00 - OTVARANJE PLENARNE SJEDNICE (1.DIO)
- 16,30 – 19,00 – PLENARNA SJEDNICA (2.DIO)
- Podsjetnik – Na ovogodišnju skupštinu u LA treba ponijeti jednu ili nekoliko knjiga na svojem jeziku primjereno djeci od 3 do 9 godina

5.dan – 16.06.2008. (ponedjeljak)

- Putovanje autobusom od LA do LAS VEGASA (cca 400 km)
- Po dolasku u LAS VEGAS – smještaj u hotel – upoznavanje „Grada koji nikad ne spava,“ (možda će Vam Fortuna biti sklona)

6.dan – 17.06.2008. (utorak)

- Jednodnevni izlet za GRAND CANYON , jedno od 7 svjetskih čuda prirode

7.dan – 18.06.2008. (srijeda)

- Lokalni let iz Las Vegasa za San Francisco
- Po dolasku u SAN FRANCISCO , smještaj u hotele
- prvo upoznavanje s gradom koji je poznati po tome što je
- izgrađeni na brežuljcima i čuvenom crvenom otvorenom tramvaju

8.dan – 19.06.2008. (četvrtak)

- Dan predviđeni za razgled SAN FRANCISCA : CIVIC CENTER – OPERA – UNION SQUARE – MOST GOLDEN GATE – FISHERMAN WARF ...
- Vožnja brodom po zaljevu

09.dan – 20.06.2008. (petak)

- Cjelodnevni izlet u pokrajine koje su centar vinogradarstva i vinarstva u Californiji: SONOMA COUNTY i NAPA VALLEY – posjeta podrumima i degustacija vina (posjeta također podrumu jednog od najpoznatijih američkih proizvođača vina – g.Grgiću) te uživanje u prekrasnoj prirodi države u kojoj je vječito proljeće

10.dan – 21.06.2008. (subota)

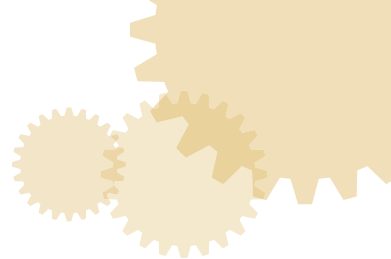
- Jutarnji let iz San Francisca preko Parisa za Zagreb

11.dan – 22.06.2008. (nedjelja)

- Dolazak u Zagreb u podnevnim satima

CIJENA ARANŽMANA :

18.900 KN (baza min.15 osoba)

Nema prijateljstva s praznom stolicom

Oleg Mandić

U rotarijanskome životu postoji snažna unutarnja snaga koja omogućuje ostvarivanje postavljenih ciljeva i koja ujedno najsnažnije međusobno povezuje rotarijance - prijateljstvo. To je ljudska kategorija, stara koliko je staro i čovječanstvo, ali ne i uvijek shvaćena niti ispravno primjenjivana.

Samo onaj tko ima prijatelja, ne hoda zemljom kao stranac. Jer "tuga se može sama za se pobrinuti, ali radost se može u potpunosti doživjeti samo kad imate nekoga s kim ćete je podijeliti" (M. Twain).

Ove sam misli preuzeo iz nadahnuta članka Amicitia Rotariana mojem uvaženog rotarijanskog prijatelja J. Kolarića iz Rotary Cluba Zagreb, koji na temu prijateljstva i običaja da se hrvatski rotarijanci međusobno oslovljavaju s „prijatelju“, piše i slijedeće: „Prijatelj je osoba s kojom dijelimo duhovni interes, moralno dobro, duhovne vrijednosti: osoba koja nam pokazuje i

dokazuje da u današnjem svijetu gdje se sve mjeri metrima, kilogramima i debljinom novčanika, postoje i riječi – povjerenje i sebedarje. Prijatelj je osoba koja naše slabosti nosi velikodušno i prihvaća nas onakve kakvi dosta jesmo, osoba koja cijeni naš rad i naše zasluge, koja živi za druge i koja se zalaže za druge. Riječ prijateljstvo ne poznaje riječi – iskoristiti bližnjega. Tko od prijatelja želi samo nešto imati – taj nije prijatelj, niti je sposoban imati ga.“

Prijateljstvo se pak na djelu ostvaruje kroz različite oblike druženja. Svakotjedni sastanci, sastanci izvan sjedišta, druženje sa suprugama, izleti, sportski susreti, druženje u domovima pojedinih članova i susreti s drugim Rotary klubovima, tek su različiti oblici izražavanja zajedničkih rotarijanskih težnji.

I sada smo došli do toga da objasnim zašto sam članak o frekvenciji

započeo s razmišljanjima o prijateljstvu...

Prvi guverner našeg Distrikta 1910 s kojim sam imao čast surađivati – pokojni Rudolf Ernst Ragg jednom je rekao: Nemoguće je družiti se s praznom stolicom. Drugim riječima, ne sudjelujući na poprištima gdje možemo upražnjavati druženje i prijateljevanje, a tu mislimo prvenstveno na naše tjedne sastanke - malo po malo će, ako je i postojalo, prijateljstvo jenjati. Jer prijateljstvo započinje, razvija se i unapređuje samo neposrednim kontaktom. Drugim riječima, inzistirajući na redovitom posjećivanju sastanaka (frekvencija), Rotary se ustvari brine kako bi osigurao preduvjete za prijateljstvo!

Razglabajući pojam frekvencije, zbog njihove svestremenske aktualnosti navodim misli Drage Potočnika, rotarijanca iz Ljubljane, objavljene još daleke 1938. u „Jugoslovenskom Rotaru“:

Ognjište svega rotarijanskog djelovanja je klub u kome se stvara prijateljska atmosfera, gdje se kroje planovi za buduća djelovanja, gdje se kritički i u rotarijanskom duhu prosuđuju događaji svih područja ljudskog djelovanja, čemu odlično služi sustav klasifikacija. U klubu rotarijanci upoznaju pravi rotarijanski duh, koji je izražen

Evo i nekoliko podataka i zanimljivosti o učestalosti prisustvovanja sastancima u 77. Distriktu (Jugoslavija):

1929./30. - 73,10%	1933./34. - 72%	1936./37. - 75,86%
1930./31. - 70,19%	1934./35. - 73,45%	1937./38. - 73,04%
1931./32. - 71,92%	1935./36. - 74,63%	1940.- 67,70%
1932./33. - 73,14%		

1934 (srpanj – prosinac)

1. RC Vukovar	87,29%
4. RC Sušak	77,58%
12. RC Zagreb	66,89%
18. RC Beograd	53,38%

1935 (siječanj – lipanj)

1. RC Sl.Brod	90,60%
7. RC Sušak	78,40%
15. RC Zagreb	66,46%
24. RC Beograd	51,25%

1937./38.

1. RC Vukovar	89,52%
18. RC Sušak	75,20%
20. RC Zagreb	69,65%
21. RC Beograd	65,71%

Uz ražanj

Na sastanku RC-a Osijek 4. lipnja 1934. održanog u vrtu predsjednika Andrije Krbavca, govorilo se o razgledavanju Štamparskoga zavoda i održano je predavanje o postupku tiskanja. Gost je bio gradonačelnik V. Mallin. Večer je organizirao tajnik pod parolom "sve na ražnju": patke punjene domaćom šunkom, "šinkenbratni" i čevapčići. Raspoloženje je bilo izvrsno. Pa nije ni čudno da je posjećenost bila 100 posto!

u jednoj jedinjoj riječi: "služenje". Zato klub ne treba shvatiti samo kao okupljalište članova za večerom, što nam ponekad s izvjesnom opravdanošću predbacuju naši prijatelji i neprijatelji, već svaki sastanak mora biti posvećen rotarijanskom djelovanju koje se pokazuje u najrazličitijim oblicima. Težište rotarijanskog rada jest u pozivu, gdje oni dolaze u vezu s ostalim svijetom. Tu se vidi koliko su postali zaista stvarni i dobri rotarijanci. Ali da bi dospjeli do uspješnog rotarijanskog djelovanja, nužno je da prisustvuju klupskim sastancima, te tako omogu-

Prvih 100 posto

Arnold Štemberg, član RC Sarajevo, prvi je jugoslavenski rotarijanac koji je tijekom cijele godine (1935./36.) prisustvovao svim sastancima svojega kluba (100 posto).

će da klub postane ishodište i ognjište njihova rada. Jer jedino tu mogu se razgovorima popraviti pogreške, jedino tu mogu se dobiti prave smjernice za djelovanje.

Dakle, nije čudno što je za rotarijanstvo toliko važno prisustvovanje sastancima. I to od doba prvih klubova do naših dana. Svih tih stotinjak godina, tajnici RC-a svakoga mjeseca šalju svojem guverneru popis o prisustvu sastancima. To se objavljuje, čak se povremeno provodi i natjecanje među klubovima na tu temu.

Valja navesti da je u to doba RI ustanovio Rosanoff-pokal za najbolju posjećenost među svim klubovima u kontinentalnoj Europi, Sjevernoj Africi i područjima istočnoga Sredozemlja (vidi sliku). Tu prestižnu nagradu za razdoblje 1938./39. osvojio je bio RC Karlovac! Ugledajući se na to, RC Zagreb darovao je bio prijelazni pokal za najviši postotak prisustvovanja sastancima u tadanjem 77. Distriktu (vidi sliku).

Za razmisliti je ne bi li danas mogli ponoviti ovu inicijativu...?

I upravo zbog te neposredne uzročne veze frekvencije i prijateljavanja u rotarijanskoj se obitelji prisustvovanje drugim vidovima sastajanja, gdje je moguće druženje (a ne samo tjednim sastancima), uračunava članovima u postotak frekvencije. Stoga se ne treba čuditi kada pročitam u nekom izvješću o frekvenciji da je prijatelj Mirko Mirković tog mjeseca imao index posjete sastancima 118 posto.

Pregled frekvencije Distrikta 77. u siječnju 1940. objavljen u „Jugoslavenskom Rotaru“

Rosanoff pokal RI-a za najbolju posjećenost

Košnica-pokal za najbolju frekvenciju u Distriktu 77.

Rotary magazin na krovu Europe

Varaždinski rotarijanac Dražen Koščec, član RC Varaždin 1181. s uspjehom je krajem prošle rotarijanske godine okončao dvanaestodnevnu ekspediciju na Kavkaz, a na vrhu 5.642 metra visokog Zapadnog Elbrusa istaknuo je zastavu Grada Varaždina, zastavicu svog Rotary kluba ali i naš Rotary magazin.

Iako kod većine ljudi slavu najvišeg vrha Europe još uvijek uživa Mont Blanc, Zapadni Elbrus u planinskom lancu Kavkaz je za čak 800 metara viši, a još od raspada Sovjetskog Saveza privlači velik broj planinara iz cijelog svijeta koji dolaze u daleku rusku autonomnu pokrajinu Kabardinsko – Balkarsku, kako bi doživjeli jedinstvenu, surovu ljepotu Kavkaza.

Ekspedicija koju su uz prijatelja Koščeca činili varaždinski planinar Nikola Šerbek te četvorica slovenskih planinara, na krov Europe kre-

nula je 1. lipnja sa slovenskog Brnika, pa preko Moskve do Mineralnih Voda i Čegeta, gdje je bila i prva baza ekspedicije.

Sedmog dana aklimatizacije, u 3 sata ujutro, započeo je njihov uspon na najviši europski vrh.

Točno u podne, nakon devet sati napornog hodanja, svi članovi ekspedicije uspijevaju stići na vrh Elbrusa, na 5.642 metra.

« Na vrhu smo ostali samo dvadeset minuta. Razvili smo zastavu Grada Varaždina i Rotary Cluba 1181., napravili smo nekoliko snimaka i uživali u jedinstvenom pogledu. No, iskusni vodič Gija, Gruzijac koji živi u Sankt Petersburgu i koji je na Elbrusu do tada bio čak 62 puta, doslovce nas je otjerao s vrha, jer se na Kavkazu spremalo nevrijeme. Bio je u pravu. Tek što smo se spustili do sedla ispod vrha, nebo se zatvorilo, vidljivost je smanjena na samo de-

set metara, a temperatura je pala na minus 27 stupnjeva Celzijusovih » - prisjeća se Koščec svog podviga.

Ovaj uspon na Zapadni Elbrus ostat će možda i trajno zabilježen na planinarskim kartama tog dijela svijeta. Kako stijene ispod Pastuhovih stijena, na visini oko 4.500 metara nemaju ime, planinari su ih jednostavno zvali «stijene ispod Pastuhovih stijena», no, vodič Gija, koji surađuje s jednom engleskom kartografskom kompanijom koja izrađuje planinarske karte Rusije, dosjetio se kako bi ih mogli nazvati «Grizlijeve stijene», po nadimku Dražena Koščeca.

«Njegova ideja je za mene bila veliko iznenađenje, no, bude li Gija uspio u svom naumu, ja ću očito imati još jednu trajnu uspomenu na Kavkaz » - rekao je prijatelj Dražen Koščec – Grizli.

Zagreb Open Indoor

Tradicionalni ITFR teniski turnir parova – 8. Zagreb Open Indoor, bit će održan na terenima Tenis kluba Podsused 8. i 9. veljače ove godine.

Potaknuti dosadašnjim napretkom ITFR-a, porastom broja članova, uspjehom prošlih turnira s kulminacijom izvrsnosti na 3. ITFR svjetskom prvenstvu u talijanskom Salernu - od organizacije, prikupljenih sredstava za socijalni projekt, druženja i ugodne atmosfere, odlučili smo u ovaj naš dvoranski turnir unijeti malo svježine i dodati mu još jednu notu rotarijanskog okupljanja» - rekao je direktor turnira, prijatelj Mladen Novaković iz RC Zagreb Centar.

Organizacijski odbor turnira, sastavljen od članova RC Zagreb – Centar i RC Zagreb, odlučio je naime, od ove godine trajanje turnira produljiti na dva dana, pa će 8. Zagreb Open Indoor početi u petak, 8. veljače, poslijepodne, a završiti u subotu navečer.

« Predvidjeli smo druženje tijekom oba dana, u petak navečer u ležernijem okruženju u Tenis klubu Podsused, a u subotu, u 20 sati, gala večeru u hotelu Antunović, gdje će biti smješteni i sudionici turnira iz drugih gradova. Na gala večeri predstaviti ćemo naše stipendiste i učenike na razmjeni» - naglasio je prijatelj Novaković.

Osim što je turnir od ove godine dvodnevni, uvedene su i novine u natjecateljskom dijelu uvođenjem dviju starosnih kategorija u muškoj konkurenciji – jedna sa zbrojem godina igrača do 110, a druga iznad, te

potpuno nova konkurencija mješovitih parova.

« Vjerujemo da i u Hrvatskoj, kao i u inozemstvu, ima bračnih parova koji igraju tenis, a budući da smo izmjenom Statuta ITFR-a prihvatili sudjelovanje bračnih partnera – članova ITFR-a, odlučili smo na turnir uvesti i konkurenciju mješovitih parova. Sudjelovanje na turniru može se prijaviti online, na internetskoj stranici www.itfr.org» - rekao je direktor turnira Mladen Novaković.

U korist Nagrade

Na teniskim terenima Igrec Rotary Club Varaždin organizirao je 15. rujna, 2. memorijalni teniski turnir Mario Porobija, koji varaždinski rotarijanci održavaju u spomen na preminulog predsjednika Kluba Marija Porobiju.

Na turniru je nastupilo tridesetak tenisačica i tenisača, među kojima su bili i članovi RC Varaždin te Rotary Cluba Varaždin 1181. i Rotary Cluba Čakovec, ali i Lions Cluba Varaždin.

Turnir je otvorio predsjednik RC Varaždin Mirko Ramušćak, koji je istaknuo da će i ove godine prihod s tog memorijalnog turnira biti namijenjen u dobrotvorne svrhe – u korist Nagrade za izvrsnost, koju je RC Varaždin pokrenuo upravo u vrijeme

kada je predsjednik Kluba bio Mario Porobija.

Nakon zanimljivih mečeva turnir je u muškoj konkurenciji osvojio Vedran Dračić, drugi je bio Dražen Novak, predsjednik Lions Cluba Varaždin, a treće je mjesto pripalo Damiru Martinčeviću.

Među natjecateljicama najbolja je bila Vesna Ivanković, drugo je mjesto osvojila Zvonimira Martinčević, a treće – Jasminka Porobija iz RC Varaždin 1181.

U konkurenciji parova prvo su mjesto osvojili Darko Topol i Vedran Dračić, drugi su bili čakovečki rotarijanci Antun Janković i Branko Špoljar, a treći Nikola i Miroslav Kos iz RC Varaždin 1181. U utješnoj konkurenciji najbolji je bio Antun Janković iz RC Čakovec.

Zabilježeno

Rotary One

Prijatelj Ivica Žišćković je za vrijeme posjete Sjedinjenim Američkim Državama posjetio i Chicago, a to je bila odlična prigoda i za posjet Evanstonu i tamošnjem središtu Rotary Internationala. U ovom broju magazina objavljujemo sliku iz predsjedničkog ureda RI-a, a prijatelj Žišćković za sljedeći broj magazina priprema opširnu reportažu o Rotary centru.

za izvrsnost

Svake godine sve veći pokloni

I ove je godine o Božiću Rotaract Club Varaždin organizirao dobrotvornu akciju „Božićno darivanje“.

Mladi rotarijanci tako su uz podršku sponzora osigurali prigodne poklone za djecu slabog imovinskog stanja, koja bi inače ostala uskraćena za radost Božića i božićnog darivanja. Ovog Božića darovano je četrdesetak djece s poteškoćama u razvoju te djeca smještena u udomiteljskim obiteljima i djeca iz Utočišta Sveti Nikola u Varaždinu.

„Svake godine nastojimo osigurati sve više i sve veće poklone i u tome uspijevamo zahvaljujući sve većem broju sponzora koji prepoznaju našu akciju i rado se odazivaju na našu molbu. U akciji svake godine sudjeluje i sve više rotaraktovaca. Ove smo godine djeci darivali zabavne i edukativne igračke, knjige, dječje filmove te slatkiše i sokove“ – rekla je predsjednica Rotaract Cluba Varaždin Nikolina Tomašković, zahvalivši svima koji su podržali njihovu akciju „Božićno darivanje“.

Varaždinski rotaraktovci su i ove godine organizirali dobrotvornu akciju „Božićno darivanje“

Inner Wheel Club Varaždin

Novcem od prodaje šiba pomažu nezbrinutoj djeci

Varaždinske inervilke na Korzu su prodavale šibe za Nikolinje

(Snimio. K. Đurić)

Članice Inner Wheel Cluba Varaždin su 1. prosinca, organizirale već tradicionalnu dobrotvornu akciju za pomoć djeci zbrinutoj u kućama obiteljskog tipa u Varaždinu.

Kao i ranijih godina, i ove su varaždinske inervilke same izradile zlatne šibe za Nikolinje koje su prodavale na glavnom gradskom trgu ispred Vijećnice, kako bi na taj način prikupile dio novca za pomoć djeci bez adekvatne roditeljske skrbi.

„Zadovoljne smo odazivom naših sugrađana, koji su i ove godine rado kupili naše šibe i tako doprinijeli da djeca smještena u kućama obiteljskog tipa u Varaždinu i ove godine za blagdan dobiju ono što im je u ovom trenutku najpotrebnije. Iskreno zahvaljujem svima koji su nas podržali u našoj tradicionalnoj akciji“ – istakla je Mirna Roki, predsjednica Inner Wheel Cluba Varaždin.

CALZEDONIA

TEZENIS

intimissimi

CALZEDONIA

U veljači otvorenje prodavaonice

INTIMISSIMI - SPLIT, Marmontova ulica.

Prodavaonice CALZEDONIA:

ZAGREB – trgovački centar King Cross Jankomir, Škorpikova 34

SPLIT – Krešimirova 3

ZADAR – trgovački centar Mercator, Bleiburških žrtava 17

RIJEKA – trgovački centar Tower Center Rijeka, J. P. Kamova 81a

Prodavaonice INTIMISSIMI:

ZAGREB – trgovački centar King Cross Jankomir, Škorpikova 34

ZADAR – trgovački centar Mercator, Bleiburških žrtava 17

RIJEKA – trgovački centar Tower Center Rijeka, J. P. Kamova 81a

Prodavaonice TEZENIS:

ZAGREB – trgovački centar King Cross Jankomir, Škorpikova 34

RIJEKA – trgovački centar Tower Center Rijeka, J. P. Kamova 81a

Tvorničke prodavaonice:

OUTLET ČAKOVEC – Ul. R. Italije 3, Čakovec

OUTLET VARAŽDIN – Cehovska 100, Varaždin

ci, te onima u Zagrebu. Samo je kratko vrijeme bio član demokratske stranke. Na izbornoj listi Vjekoslava Spinčića bio je njegov zamjenik u stvaranju parlamenta Kraljevine Jugoslavije.

Političar

Svibnja 1936. Ružić postaje članom Zakonodavnog savjeta, te bude imenovan banom Savske Banovine. Za njegova banovanja izvedeno je ili izgrađeno mnoštvo toga čime će se zapamtiti Ružićeva prisutnost u povijesti hrvatske politike: hidrocentrala Vinodol, dionica Sušak - Novi Vinodol Jadranske ceste, dionica Zagreb - Dugo Selo ceste Zagreb - Beograd, „Dom dr. V. Ružić“ na Platku, Gimnazija u Karlovcu, „Banovska čipkarska škola“ u Lepoglavi, zgrada Tehničkog fakulteta u Zagrebu i tako dalje.

Dužnost bana Savske Banovine obavljao je do kolovoza 1938.

Iz tog razdoblja može se u starim rotarijanskim zapisnicima pročitati: *Klub (Sušak op. O.M.) je 3.travnja svečano proslavio 400-ti tjedni sastanak komu su uz mnogobrojne članove i njihove supruge prisustvovali gosti iz domaćih i inozemnih RC-a, te uzvanici pojedinih članova, poput talijanskog konzula na Sušaku. Sastanak se održao u hotelu „Park“ čije su prostorije za tu prigodu ukusno ukrašene. Skupu je prisustvovao i član Kluba i bivši guverner našega Distrikta brat dr. Viktor Ružić, ban Savske banovine, sa suprugom. Posebno je velik broj gostiju iz RC-a Trst, predvođen generalom Piccioneom, poznatim prijateljem našega naroda...*

U veljači 1939. dr.Viktor Ružić se preuzeo dužnost ministra pravde. Zalaagao se za nezavisno sudstvo i za ukinuće smrtno kazne. Nakon 7 mjeseci stavljen je na raspolaganje. U tom je razdoblju bio i u audijenciji kod pape Pija XII. koji mu je uručio visoko papinsko odličje (*Diploma Sancto Gregorio Magno*)

U svibnju 1940. izabran je ponovno za Guvernera Distrikta 77 pa shodno tome i glavnim urednikom „Jugoslovenskog Rotara“. U toj je ulozi morao, kao što to i danas guverneri čine, jednom godišnje posjetiti svaki klub. U Makedoniji je bilo OK, ali kad je na povratku posjetio RC Split, upao je na Rivi u antihitlerovske demonstracije kojom je prilikom i vojska morala uredovati.

Zanimljivo je da se usprkos brojnim istaknutim aktivnostima i zaduženjima ime dr. Viktora Ružića redovito nalazi u onodobnim klupskim izvješćima o redovitosti (100%) prisustvovanja klupskim sastancima. Iz tih zapisa razvidno je da je Viktor Ružić 8. siječnja 1941. održao zadnje predavanje u RC Sušak, te da je 29. siječnja 1941. primio, u svojstvu urednika „JR“ zadnji mjesečni izvještaj prije početka rata. U međuvremenu je bio i na vojnoj vježbi, o čemu svjedoči fotografija objavljena u „JR“.

Rat i poraće

Početkom rata okupacijske vlasti mu ne dozvoljavaju obavljanje advokatske prakse; onda ga hapse i nakon 4 mjeseca zatvora bude otpremljen u Italiju u internaciju. Po kapitulaciji Italije 1943. vraća se na Sušak, ponovno otvara advokatsku kancelariju, koju vodi do kolovoza 1945.

Nova vlast upriličuje spektakularno suđenje tom utjecajnom Sušačaninu: veliki proces je tada održan u riječkom kinu „Jadran“ i pola smo se stoljeća mogli pitati je li to bio montirani proces i pedesetogodišnja zabluda ili slovo pravde kao što se onda tvrdilo.

Ružić je proglašen krivim po svih sedam točaka optužnice. Tri su se odnosile na takozvanu „suradnju sa okupatorom i njegovim pomagačima“, a preostale tri na propagandu u korist okupatora. Osuđen je na kaznu od dvije godine lišavanja slobode, konfi-

skaciju imovine i na 10 godina gubitka nacionalne časti.

Sva brojna iskazivanja nepravilnosti i netočnosti optužbi nisu mu pomogla, pa je i na višim pravosudnim instancama kojima se žalio proglašen krivim. Ali unatoč tome mu je ubrzo oprošteno izdržavanje zatvorske kazne, pa je postalo vrlo vjerojatno da je cijeli spektakl bio montiran da bi se opravdao onaj dio presude o konfiskaciji imovine, obzirom da je opseg imovine obitelji Ružić bio više nego zamašan.

Dio „časti“ iz presude bio je Ružiću „vraćen“ već postupkom što ga je bio inicirao 1951. godine, a definitivnu rehabilitaciju je dobio post mortem - sudskim pravorijekom 1995. godine.

Viktor Ružić je umro 1976. u Zagrebu, a pokopan je u obiteljskoj grobnici na Trsatu uz svoju Nadu, koja je preminula 12 godina prije njega.

Dr.Viktor Ružić na vojnoj vježbi pred Drugi svjetski rat

Dr. Viktor Ružić (drugi s desna) u Vatikanu 1939.

Tih zadnjih 30 godina života, Ružić je proveo životareći: 1947. ga vidimo bibliotekarom u Naučnoj biblioteci, 1948. prevodiocem za talijanski jezik u Gradskom opskrbnom poduzeću, pa tajnikom i pravnim referentom u istom poduzeću sve do 1952. godine, kada uspijeva ponovno otvoriti advokatsku kancelariju. Istu zatvara 1958. zbog odlaska u mirovinu. Stanuje u velikoj vili koju je bio sagradio na periferiji Sušaka uz more 1938. godine, a koja mu nije bila oduzeta. Preživljavanju obitelji pomaže iznajmljivanje soba. U jednom razdoblju je bilo čak deset obitelji u ulozi podstanara.

Čitajući na stranicama još danas izlazeće „Sušačke revije“ sjećanja tih brojnih podstanara, ne možemo ostati ravnodušni kad ti isti podastiru pred čitatelja-namjernika brojne izjave i dokaze o tom čovjeku koji je svoju društvenu veličinu, stečenu ranijih desetljeća, potvrdio svojom ljudskom veličinom, u promijenjenim okolnostima, prilagodio se i poistovjetivši se s malim čovjekom.

Slikar amater

Na koncu ogriješili bi se o Ružića, kada ne bi spomenuli njegov, mogli bi ga nazvati hobby – slikanje. Počeo se rano time baviti: već je sa sedamnaest godina vrlo uspješno, kako je to bilo tada uobičajeno, kopirao neka djela drugih slikara. Da nema na tim djelima Ružićeva potpisa, teško bi se moglo vjerovati da ih je slikao Viktor Ružić. Radio je i pejzaže tušem, akva-

relom i uljem, dočim se potkraj života bio zanio tehnikom „grebanja“.

Iz tog segmenta Ružićeva života valja spomenuti portret *bana Ivana Mažuranića* kojeg je radio zajednički s Božidarem Jakcem. Jakac je inače često zalazio na Sušak i portretirao sušačke rotarijance. Te su slike resile zidove obitavališta grofa Turkovića, prvog i višestrukog predsjednika sušačkog RC.

Godine 1937. Ružić kao bogat poslovni čovjek, u Londonu nailazi na rad Julija Klovića – *Judita s glavom Holofer-*

na, kupi ga i poklanja Strossmajerovoj galeriji. (Godinu dana kasnije donira Nacionalnom muzeju u Washingtonu *Zbirku hrvatskih pučkih instrumenata*).

Dr. Viktor Ružić, svestrani intelektualac i amaterski slikar ima 1963. već 70 ljeta. Upisuje se na slikarski tečaj kod riječkog slikara Vladimira Udatnya. Taj čin prokomentirao je riječima: *Mislim da je već krajnje vrijeme da idem u školu za slikanje.*

Portret bana Ivana Mažuranića – zajednički rad u ulju dr. Viktora Ružića i Božidara Jakca

Zaklada budućeg distrikta

Rotary Club Rijeka osnovao je Zakladu dr. Viktor Ružić, čija je svrha, stoji u Statutu Zaklade – «da prikuplja sredstva radi pružanja materijalne potpore onima koji su u neimaštini zbog bolesti, nesreće, zaostalosti u razvoju, da potpomogne školovanje i specijalizaciju učenika i studenata, mladih talentiranih osoba i umjetnika te u izlaganju, objavljivanju i prikazivanju onoga što su stvorili, i uopće da podupire dobrotvorne aktivnosti i akcije od opće koristi, posebno na planu zaštite kulturne i prirodne baštine, očuvanju čovjekove okoline i slično».

Ravnatelj Zaklade - Tomislav Sabljar iz RC Rijeka, kaže kako je Zaklada dr. Viktor Ružić – Rijeka osnovana, u skladu sa Zakonom o zakladama i fondacijama, Ugovorom o osnivanju zaključenim između zakladnika – Rotary Cluba Rijeka, Gjoka V. Ruzia, alias Jurja Ružića iz Švicarske, trgovačkog društva Riječki akustički inženjering (RAI) u vlasništvu rotarijanca Radivoja Bošnjakovića, Visoke škole za glazbenu umjetnost Ino Mirković, bivšeg člana riječkog kluba te članova Rotary Cluba Rijeka – Vinka Dedakovića i Tomislava Sabljara. Odobrenje za osnivanje Zaklade dalo je Ministarstvo pravosuđa, uprave i lokalne samouprave 20. kolovoza 2002. godine, a osnovana je s temeljnim kapitalom od 72 tisuće kuna u gotovini.

«U temeljni kapital Zaklade ulazi i sva imovina koja se zakladniku Gjoku V. Ruziu te Veri Willisits i Vesni Draxsler, kao nasljednicima pokojnog doktora Ružića, bude vraćena u postupku povrata imovine temeljem Zakona o povratu imovine oduzete za vrijeme jugoslavenske komunističke vladavine» - ističe prijatelj Sabljar i dodaje kako se to odnosi na četiri stambeno – poslovne dvokatnice u samom centru Sušaka – u Strossmayerovoj ulici te na dio kuće za odmor s pripadajućim zemljišnim kompleksom u Fužinama. Riječ je o imovini koja je konfiscirana nakon 2. svjetskog rata zloporabom moći tadašnjeg režima.

U zakladne svrhe već 250 tisuća kuna

U obnovljenom postupku nakon uspostave Republike Hrvatske presuda protiv doktora Ružića je ukinuta i on je oslobođen optužbe, a u tijeku je povrat imovine. No, za sada samo za troje njegovih nasljednika, među kojima je i inicijator Zaklade Gjoko V. Ruzio, sa svojom pokojnom suprugom, poznatom glumicom Sonjom Hlebs-

Ruzic, koji je svu imovinu koja će mu biti vraćena darovao Zakladi.

Do sada je vraćen poslovni prostor od oko 1.800 četvornih metara, a na Zakladu je uknjižena šestina te površine, oko 300 kvadrata, te je isplaćeno 147.214 kuna. Tome valja pribrojiti i prihod od poslovnog prostora koji se djelomično počeo rentirati, pa Zaklada tako raspolaže s oko 250 tisuća kuna u zakladne svrhe.

Na rodnoj kući dr. Ružića na Sušaku riječki su rotarijanci postavili spomen ploču u povodu stote godišnjice Rotary pokreta

Guvernerski lanac Districta 77 sačuva je zahvaljujući posljednjem guverneru – dr. Viktoru Ružiću

«Budući Vera Willisits i Vesna Draxler nisu hrvatske državljanke, povrat imovine za njih još nije započeo, iako su ga tražile. Povrat oduzete imovine za osobe koje nemaju hrvatsko državljanstvo je odložen do donošenja posebnih propisa i sporazuma između država te je za sada, zapravo – neizvjestan. Unatoč tome Zaklada već sada raspolaže s imovinom s kojom može nastaviti s dobrotvornom aktivnošću, jer već potpomaže darovitu pijanisticu Sandru Klen, poznatu po nastupima na rotarijanskim svečanostima u Austriji, Sloveniji i Hrvatskoj, koja upravo završava studij klavira na Muzičkoj akademiji u Zagrebu – studij u Rijeci» - rekao je Tomislav Sabljar.

Upravni odbor Zaklade i RC Rijeka planiraju u ovoj rotarijanskoj godini osmisliti način ostvarivanja dobro-

tvornih aktivnosti Zaklade te osigurati i priljev sredstava i iz drugih izvora.

«Od donacije prijatelja Gjoka Ruzia očekuje se još značajni prihod, jer je postupak povrata u tijeku, a nadamo se da će biti realiziran i povrat imovine Vere Willisits i Vesne Draxler. Rotarijanci Rijeke su neizmjereno zahvalni prijatelju Ruziu i Sonji Hlebeš – Ruzio, ali uz RC Rijeka treba naći i nove darovatelje, koji će stalnim ili povremenim priložima omogućiti da RC Rijeka, ali i rotarijanci uopće, kroz dobrotvorne akcije Zaklade, uspješno obavljaju svoju misiju» - poziva ravnatelj Zaklade Tomislav Sabljar.

Zaklada – instrument hrvatskog distrikta

Promišljajući o ovoj rotarijanskoj zakladi čije sve članove Upravnog od-

bora bira Skupština RC Rijeka, prijatelji u ovom klubu razmišljaju o ideji da Zakladu dr. Viktor Ružić transformiramo u zakladu budućeg distrikta, ili da joj kao osnivači pristupe i drugi klubovi u zemlji.

«Moguće je i prije formiranja hrvatskog distrikta u tom smislu preurediti ovu ustanovu i načiniti od nje instrument preko kojeg bi afirmirali, još više nego do sada, utjecaj Rotaryja i njegov značaj u društvu» - ističe prijatelj Sabljar te napominje kako se naziv ustanove ne bi smio mijenjati jer prijatelj dr. Viktor Ružić, njegov moralni lik i rotarijanske aktivnosti, svakako zaslužuje da se njegovim imenom zove rotarijanska zaklada u Republici Hrvatskoj.

Razvojna agencija Sjever (DAN)

Zagrebačka 94, Varaždin, Hrvatska
 Tel: +385/0/42 213 700
 Fax: +385/0/42 200 720
 Mob: +385/0/98 41 41 81
www.dan.hr
varazdin@dan.hr

Podrška ulagačima

Razvojna agencija Sjever, za sada jedina regionalna razvojna agencija u našoj zemlji, pokriva područje pet sjevernohrvatskih županija, a u protekle dvije godine sudjelovala je u odobravanju projekata vrijednih više od 27 milijuna kuna.

Predsjednik Uprave Razvojne agencije Sjever Andrija Petrović kaže kako je agencija osnovana kako bi na području sjeverne Hrvatske pomogla u privlačenju stranih i domaćih investicija te kako bi pripomogla stvaranju pozitivne klime za ulaganje te regionalnih i međunarodnih mreža tehnoloških parkova i poduzetničkih inkubatora, ali i mreže visokih učilišta te sustava cjeloživotnog obrazovanja.

„Jedno od temeljnih područja našeg djelovanja je pripremanje projekata za dobivanje sredstava iz na-

cionalnih i fondova Europske unije. Zajedno sa svojim osnivačima – gradovima Koprivnicom, Bjelovarom, Viroviticom, Varaždinom te Međimurskom županijom, agencija je pripremila dvadesetak projekata, a naša je agencija specifična po tome što je i sama aplikant europskih projekata“ – ističe Andrija Petrović i dodaje kako je važan dio aktivnosti Agencije vezan uz ustanovljenje i razvijanje mreže tehnoloških parkova i poduzetničkih inkubatora u regiji sjever. Agenciji je odobren projekt Tehnološki park u Varaždinu (kojeg ćemo predstaviti u sljedećem broju Rotary magazina), pa će to biti još jedan od pokretača razvoja tog dijela Hrvatske.

„Najveći problem pri dolasku stranih investitora su kvaliteta i stručnost raspoložive radne snage, a mnoge

su green field investicije zaustavljene kada je utvrđeno da ne postoji dovoljno ljudskih potencijala, ali i da nedostaje mehanizam prekvalifikacije i usavršavanja budućih zaposlenika. Stoga Agencija ima zadatak ustrojavanja sustava za visokostručnu naobrazbu, kroz mrežu stručnih studija u regiji te sustava cjeloživotnog obrazovanja“ – kaže predsjednik Uprave i napominje kako je već započelo osnivanje mreže centara kompetencije za cjeloživotno obrazovanje u regiji sjever.

Važan dio aktivnosti Razvojne agencije Sjever odnosi se i na podršku ulagačima, po principu One-Stop Shop, što je, ističu u agenciji, presudno važno za uspješno privlačenje novih ulaganja i snažniji regionalni razvoj sjevera Hrvatske.

Sve će biti nezaboravno

I ove se rotarijanske godine nastavlja živa aktivnost u jednogodišnjim razmjenama, pa je tako u našu zemlju došlo 9 učenika – dva iz Brazila i sedam iz Sjedinjenih Američkih Država, a iz Hrvatske su klubovi na školovanje u inozemstvo uputili deset đaka.

Tako Rotary Club Zagreb u razmjeni ima dva učenika, a toliko ih imaju i RC Zagreb – Centar i RC Zagreb – Gradec, dok ih Rotary Club Bjelovar ima troje.

Prijateljice Gordana Nardini iz RC Zagreb – Centar, koordinatorica razmjene, i Ljiljana Crnković, tajnica RC Zagreb, te prijatelj Milan Presečan Arvay iz RC Bjelovar – ekipa koja vodi

jednogodišnju razmjenu (LTE), ističu kako bi sljedeće rotarijanske godine na razmjenu iz Hrvatske trebalo otići barem 15 učenika, a nadaju se kako će uskoro klubovi prepoznati važnost aktivnosti u razmjeni mladih i kako će svaki klub u našoj zemlji na razmjenu godišnje poslati barem jednog učenika.

A kakvo veselje sudjelovanje u Rotary razmjeni čini učenicima koji su zahvaljujući Rotaryju dobili prigodu upoznati daleke zemlje i narode, možda najbolje ilustrira prepiska prijateljice Gordane Nardini s Benjaminom Tuškanom koji ove školske godine boravi na razmjeni u Brazilu.

Benjamin piše: « U prošlom e-mailu mojim roditeljima napomenuo sam da ako ikada bude moguće da neku kućicu ovdje kupe, jer ja se tu vraćam još puno puta. Feliz Natal e Ano Novo, kako bi tu rekli».

A koliki trud u razmjenu mladih ulaže prijateljica Nardini može se pročitati u njenom odgovoru Benjaminu – « Jednu exchangericu sam vodila u Mantovu, na trodnevni festival argentinskog tanga. Tom prilikom nam se priključio i Henrique iz Brazila. Bilo je zabavno. Chandra je plesala, a nas dvoje smo se bavili pomalo kulturom, pomalo kupovinom na božićnom sajmu, a pomalo i gastronomijom.

Bruna Veroneze s Velebitom Mirićem u Brazilu

Nikola Pavlec u Egiptu

Bilo mi je izuzetno drago da smo se sreli u Brazilu. Činilo mi se da stvarno uživaš u svojoj godini na razmjeni». Vesna Novak, koja je prošle godine na razmjeni bila u Sjedinjenim Američkim Državama, u svom je izvještaju između ostalog napisala: « Mislim da sam se vratila u Hrvatsku zrelija i iskusnija».

No, nisu samo naši učenici oduševljeni Brazilom. U svom izvještaju Bruna Veroneze piše: «Hrvatska je prekrasna. Čudesna. Povijesno bogatstvo je jedinstveno» i dodaje: «Rotary je vrlo pažljiv prema nama, ne dopušta da nam išta nedostaje i uključuje nas svaki puta kada se događa neki projekt, show ili zabava. Naposljetku, zaista obožavam svoju razmjenu. (Više se niti ne želim vratiti...). Bruna je učenicima u Brazilu koji planiraju otići na Rotary razmjenu poručila: « Jako važan savjet: Ne bojte se riskirati pri izboru države, razmjena je upravo to. Neovisno o državi, sve će biti nezaboravno».

Jednako su oduševljeni i naši učenici koji su bili u kampovima koje organizira Rotary (STE). Kako bi ovih dana trebala na stranici našeg poddistrikta (www.rotary.hr) biti objavljena i ponu-

da ljetnih kampova, čime će započeti i prijave, donosimo kratki osvrt Lade Rađenović iz Siska koja je prošlog ljeta bila u kampu koji su organizirali Rotary klubovi Mersin i Gaziantep u jugoistočnom dijelu Turske. « Uz mlade iz host obitelji i članove Rotaracta u prebogatom svakodnevnom programu uvijek nas je bilo mnogo, odlično smo se slagali i proveli nezaboravna dva tjedna. Sve je uvijek bilo na vrijeme i po planu, što je neizmjereno važno, jer na taj način smo mogli jako puno vidjeti i korisno utrošiti vrijeme. Obitelji su se trudile i bile su kao naše vlasti-

te. Radovali su se i divili našim postignućima – savladali smo na primjer, tradicionalne folklorne plesove. Briga o studentu na razmjeni, briga je svih članova obitelji» - zapisala je između ostalog u svom izvještaju o Short Term razmjeni Lada Rađenović.

Izvrсна iskustva iz kampa u Egiptu ima i Nikola Pavlec, član Interact Cluba Varaždin, koji toplo preporuča da se što više srednjoškolaca uključi u programe razmjene mladih. Jer kako je napisala Bruna – «bit će nezaboravno!».

Lada Rađenović s rotarijancima iz Turske

Rotarijanac na krovu svijeta

Prije nepunih godinu dana, 87-godišnji Edmund Hillary vratio se kući iz jednog od brojnih posjeta Katmanduu. Tek po povratku na rodni Novi Zeland zatražio je liječničku pomoć – po svemu sudeći, verući se po himalajskim uzvisinama gadno je pao, no procijenio je da će uspjeti stići kući. Ni on ni njegova obitelj nisu htjeli ulaziti u detalje s novinarskim hordama, pa je agencijama travnja 2007. jedino preostalo izvještavati o lijepim riječima novozelandske premijerke Helen Clark koja je legendarnom zemljaku zaželjela brz oporavak. Svoju oporuku je, osim medijima, zacijelo i osobno uručila pacijentu, jer gospođa Clark i sir Hillary znaju se i osobno (siječnja 2007. zajedno su posjetili Scottovu bazu, novozelandski istraživački centar na Antarktici koji je Hillary značajno podržavao od početka, a njihov posjet bio je dio obilježavanja 50. obljetnice rada te baze). Hillary se osobno upoznao i s junakom priče iz našeg prvog broja, Neilom Armstrongom, s kojim je zajedno obišao Sjeverni pol. I dok se Armstrong može pohvaliti šetnjom po Mjesecu, te Zemljinim Sjevernim polom, sir Edmund Hillary jedini je čovjek koji je stajao na oba Zemljina pola, te najvišem planinskom vrhuncu, mjereno od razine mora.

I jedini Novozelčanin na novčanici. Ako 5 novozelandskih dolara i ne

zvuči kao bogatstvo, prisjetimo se lica s novčanica kojima uobičajeno baratamo: www.siredmundhillary.com ne navodi bez pokrića da je “sir Edmund Hillary vjerojatno jedina živuća osoba čiji lik krase novčanicu, (izuzmemo li državne poglavare!)”.

No, sir Edmundu vjerojatno više znače sve one škole i bolnice koje nose njegovo ime – jer je njihovu izgradnju pokrenuo osobno! Takvog bi filantropa svaki klub sigurno rado vidio u svojim redovima, no ta je čast pripala prijateljima iz Rotary Cluba Auckland, Novi Zeland.

Ranije spomenuta novčanica od 5 novozelandskih dolara našla je svoje mjesto (i novu vrijednost: 555 američkih dolara!) u akciji kluba Mount Victoria (Distrikt 9940 Wellington, Novi Zeland). Prihod od prodaje novčanice s Hillaryjevim potpisom pomaže njegovu stalnu misiju s rotarijanskim ciljem – poboljšanje zdravstvene i obrazovne infrastrukture Šerpa, nepalskih gorštaka među kojima je našao i prijatelja Tenzinga Norgaya s kojim je kročio na vrh Mount Everest 1953. godine.

Dječaka je oduševio snijeg

Rođen je 20. srpnja 1919. u Tuakau, južno od Aucklanda, kao sin Percivala i Gertrude Hillary, čiji su roditelji na Novi Zeland došli iz Yorkshirea. Sitne i krhke građe, Edmund je bio stidljiv

i povučen dječak koji je svakodnevni put do škole (po dva sata u svakom smjeru) koristio za čitanje i sanjarenje o pustolovinama kojima su knjige iz školske knjižnice obilovale (kao jedan od mladalačkih favorita navodi “Rudnike kralja Solomona” H. Ridera Haggarda i western romane). Svoj interes za planine otkrio je kao šesnaestogodišnjak, na školskom izletu na Mount Ruapehu. Predio ispunjen planinama vulkanskog podrijetla, 250 milja od Aucklanda, fascinirao je Edmunda koji je tamo po prvi put u životu, uživo vidio snijeg. Jednotjedni boravak u nacionalnom parku bio je dovoljan da se zaljubi u planine i u – snijeg! Malo je u međuvremenu i porastao, te otkrio da je izdržljiviji od većine krupnijih vršnjaka. Prvi veliki uspon izveo je kao dvadesetogodišnjak, popevši se na novozelandski Mount Oliver. Uzor mu je bio, i ostao, sir Ernest Shackleton (1874-1922), britanski istraživač poznat po nizu ekspedicija na Antarktiku.

Zajedno s bratom, zaposlio se kao pčelar. Nimalo pustolovno zanimanje, no njegov sezonski, ljetni karakter omogućavao mu je da zimi odlazi u planine.

Taj je skladan život ubrzo prekinuo Drugi svjetski rat. U Ratno zrakoplovstvo Novog Zelanda ulazi 1943. godine kao navigator Catalina, višena-

Put do vrha

Hillary se 1951. godine pridružuje izviđačkoj ekspediciji (vođa je bio Eric Shipton koji će ga povesti i u iduće dvije himalajske ekspedicije) organiziranoj zbog pripreme budućih pokušaja osvajanja vrha Everesta. Od dva moguća prilaza vrhu, onaj preko Tibeta (i tada pod kineskom kontrolom) je bio zatvoren, dok je nepalska vlada dozvoljavala samo jednu ekspediciju godišnje. Povoljna strana te neprilike bila je dugoročno planiranje svih koji

Hillaryjev partner u usponu) koja je zbog lošeg vremena morala odustati 260 metara od vrha. Ni Hillary nije bio daleko – pod Shiptonovim vodstvom, zajedno s prijateljem Georgeom Loweom pokušao je osvojiti Cho Oyu, šesti najviši vrh na svijetu, udaljen od Mt. Everesta svega 20 kilometara! Ni taj pokušaj nije uspio, prvenstveno zbog nemogućnosti korištenja pristupnog puta s nepalske strane. Ipak, ta je godina završila obećavajuće: i George i Edmund pozvani su u britansku

mjenskog (izviđanje, bombardiranje) hidroaviona. Krajem rata na Solomon-skim otocima stradava u nezgodi. Teško opečen, vraćen je na Novi Zeland.

su naumili osvojiti vrh. Godine 1952. dozvolu za ekspediciju dobila je švicarska ekspedicija (u kojoj je sudjelovao i Šerpa Tenzing Norgay, kasniji

ekspediciju koja je već dobila dozvolu nepalskih vlasti za 1953. godinu!

Za vođu ekspedicije imenovan je njihov stari partner Shipton, no ubrzo

je za vođu određen John Hunt, britanski vojni časnik i iskusni planinar koji je za Drugog svjetskog rata bio glavni instruktor britanskim brdsko-planinskim komandosima. Dolazak takvog vođe nije oduševio Hillaryja – htio se povući iz tima, no ostao je nakon nagovaranja i novog i bivšeg vođe tima. Novi lider čak je uspio i razdvojiti tandem Hillary-Lowe. Za uspon je predvidio dva tima: jedan su činili Tom Bourdillon i Charles Evans, a drugi Hillary i Šerpa Tenzing. Lowe je bio zadužen za nadziranje priprema rute uz Lhotse (četvrti vrh svijeta), dok je Hillary pripremao rutu preko Khumbua, himalajske regije nastanjene Šerpama. Od

ožujka do svibnja 1953. ekspedicija se polako primicala posljednjem taborištu (na visini od 7.900 metara) iz kojeg će krenuti u konačno osvajanje vrha. Prvi pokušaj pripao je Bourdillonu i Evansu 26. svibnja, no zbog otkazivanja Evansove boce s kisikom dvojac se okrenuo na svega 100 metara ispod vrha i vratio u bazu. Hunt je javio Hillaryju i Tenzingu da se pripreme i krenu.

“Napokon smo osvojili mrčinu”

Snijeg i vjetar zadržao ih je u kampu slijedeća dva dana. Prema vrhu su

krenuli 28. svibnja, praćeni tročlanim timom u kojem su bili Lowe, Alfred Gregory i Ang Nyima. Na osam i pol kilometara visine postavili su šator, a prateći trio se vratio u bazu. Slijedećeg jutra, Hillary otkriva da su mu čizme, ostavljene izvan šatora, okovane ledom. Dva ih je sata zagrijavao dok naposljetku nije bio spreman za pokret. Ključni je dio uspona bilo svladavanje 12-metarske stijene, kasnije nazvane “Hillaryjevim stubama”, nakon kojeg je ostatak uspona bio relativno jednostavan. Hillary je kasnije rekao: “Još par udaraca cepinom u zaleđen snijeg, i našli smo se na vrhu”. Pola sata prije podneva, 29. svibnja 1953.,

Everest – Čovjek i planina

Najviši vrh na Zemljinoj kugli na planini je toliko dalekoj i visokoj da joj je svoje verzije imena nadjenulo nekoliko azijskih naroda. Ti je narodi od davnina vežu uz bogove, a tek je u 19. stoljeću dugotrajan projekt britanskih geodeta načio staro pitanje: je li taj vrh doista i najviši na svijetu? Do kraja prošlog tisućljeća, vrh je više-manje precizno izmjeren.

Visina od 8.848 metara iznad morske površine danas se smatra službeno prihvaćenom, premda treba napomenuti da se u visinu ubraja i sloj snijega i leda na samom vrhu, što je postalo sporno tek u novije doba globalnog zatopljenja.

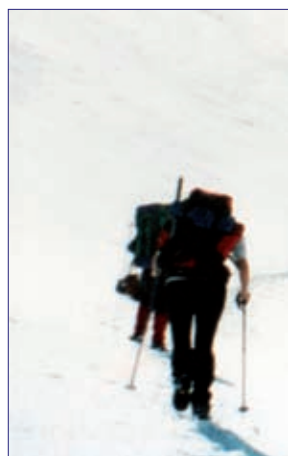
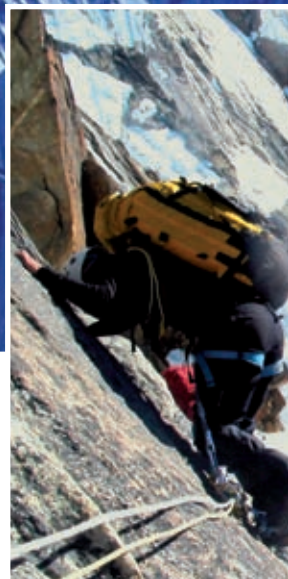
Uspješnih uspona na vrh bilo je preko 3.000 (brojka nakraju sezone 2006. bila je 3.050, dok se za 2007. očekivalo novih 630 pokušaja), no broj ljudi koji su na vrhu bili - manji je za trećinu (mnogi su od njih, uključujući i Hillaryja i Tenzinga, pa i našeg rotarijskog prijatelja Stipu Božića iz RC Split plus, na vrhu bili više puta).

Više od 200 planinara ostavilo je svoje živote na putu do vrha. Većina njih ostavljena je na planini jer bi njihovo izvlačenje iziskivalo napore koje će malo koji pojedinac prihvatiti. Neki od smrznutih posmrtnih ostataka vidljivi su i iz uobičajenih ruta uspona.

I dok je nepalska vlada u doba Hillaryjevog slavnog osvajanja ograničavala broj ekspedicija, Everest danas predstavlja značajan izvor prihoda za Nepal: dozvola će svakog člana ekspedicije koštati oko 25.000 američkih dolara.

Majka Univerzuma

Smještena na granici Tibeta (ili kako bi politički praktičari rekli - Kine) i Nepala, planina je nazivana mnogim imenima: Tibetanci je zovu imenom koje bismo mi izgovorili kao Čomolungma ili Komolangma, a prevodi se kao "Majka Univerzuma" ili "Božica Majka Zemlje". Kinezi bi rekli Žumulangma Feng ili Šengmu Feng, dok britanski izvori iz 19. stoljeća navode da je

planina Gauri Sankar stoji ispred Everest, pa su zbunjeni Europljani pobrkali ne samo imena, već i planine.

Uz sva ta imena, nepalska vlada je tek šezdesetih godina 20. stoljeća postala svjesna da planina nema svoje narodno ime – jer u drevnom nepalskom području (dolina Kathmandua i okolna područja) planina nije bila ni poznata. Kako šerpasko/tibetansko ime nije bilo prihvatljivo iz političkih razloga (unifikacija Nepala bila je glavni cilj), prihvaćeno je nepalsko ime Sagarmatha koje je izmislio i predložio povjesničar Baburam Acharya.

“Vrh XV” postaje Mount Everest

Za zapadni svijet, sredinom 19. stoljeća, važeće je bilo ime “Vrh XV”, za kojeg su i ranije mnogi sumnjali da je najviši, no tek je indijski matematičar Radhanath Sikdar mjerenjem (njegov službeno objavljen rezultat od 8.840 m za svega 8 metara odskoče od danas prihvaćene visine) zaključio da je 15-ica najviši planinski vrhunac na svijetu, mjereno od razine mora (mjereno od svog podnožja, naslov najvišeg vrha pripao bi havajskoj planini Mauna Kea, čija je baza gotovo 6 km ispod morske površine, dok iznad mora doseže preko 4 km; ekvadorski vrh Chimborazo je sa svojih 6,267 kilometara nadmorske visine najudaljeniji od središta Zemlje jer je naš planet izduženiji na Ekvatoru).

Kako je, uz tolika imena naroda koji žive u široj regiji, nama najpoznatije postalo ono britansko, koje Kinezi i danas osporavaju? Spomenuti Radhanath Sikdar do svojih je rezultata

došao kao sudionik Velikog trigonometrijskog mjerenja Indijskog potkontinenta. Taj je projekt britanske krune trajao glaviniu 19. stoljeća: započeo ga je pukovnik William Lambton 1806., a nakon smrti 1923. naslijedio ga je daroviti matematičar, mjernik i časnik britanskog topništva u Bengalu, George Everest (1790.-1866.). Upravo je Everest i postigao najviše u projektu koji je, nakon Everestova umirovljenja 1843. naslijedio Andrew Waugh. Upravo je za Waughova mandata Sikdar izmjerio vrh, a Waugh odlučio nazvati ga po prethodniku, navodeći kako ga je Everest naučio da svakom geografskom objektu treba dati ime u skladu s lokalnom tradicijom. No, kako je Nepal Britancima tada bio nedostupan, Waugh je vrhu neznanog imena u međuvremenu dao ime svog zaslužnog prethodnika, nadajući se da će biti prihvaćeno u civiliziranih naroda. Što god mislio pod “civiliziranim narodima”, Everestovo ime je ostalo, koliko god suvremena Kina zbog toga negodovala. Svibnja 2005. ekspedicija NR Kine popela se na Everest i, nakon nekoliko mjeseci složenih mjerenja i računanja, krajem iste godine objavila da visina iznosi 8.844,43 m plus-minus 21 cm, tvrdeći da je njihovo mjerenje najtočnije dotad. No, kako se njihovo mjerenje odnosi na vrh stijene, zaneamarujući sloj snijega i leda (koji su isti ti mjernici procijenili na 3 i pol metra), čini se da su pukovnik Everest, njegov prethodnik, sljedbenik, te matematičar i mjernik Radhanath Sikdar bili vraški precizni za ono doba, i to s daljine od 240 kilometara!

planina u Indiji poznata kao Deodungha (“Sveta planina”). Krajem istog tog 19. stoljeća, mnogi europski kartografi bili su uvjereni da je lokalno ime planine - Gaurisankar, što je bila zablude: gledano iz Kathmandua, znatno niža

S rotarijancima iz Oswiecima

Razmjena klupskih zastavica (od lijeva: T.Swiebocka, Zbigniew Bartuś-predsjednik, Oleg Mandić i Leszek Szuster-past president)

Oleg Mandić, član RC Rijeka, posjetio je nedavno mjesto gdje je davne 1944. godine bio zatočen. Riječ je o poljskom gradiću Oswiecim, gdje je u vrijeme Drugog svjetskog rata bio lociran njemački logor - Auschwitz. Prijatelj Mandić je, što je manje poznato, bio posljednji logoraš koji je napustio ovaj logor smrti.

«Bio sam posljednji logoraš koji je kao slobodan čovjek odlazio iz

Auschwitz-Birkenau» - zapisao je Oleg Mandić u feljtonu koji je u 13 nastavaka pod naslovom «Broj 189488» objavio riječki Novi list 1977. godine, a cijelo je ovo potresno svjedočanstvo tiskano i u knjizi Kronika obitelji Mandić koju je 2001. godine izdala Katedra Čakavskog sabora u Opatiji.

Oleg Mandić je bio gost tamošnjeg muzeja koji upošljava 300 ljudi,

a čija je vicedirektor, Teresa Swiebocka, također rotarijanka, predsjednik elect mjesnoga kluba.

Svoj boravak u Oswiecimu (45.000 stanovnika) prijatelj Mandić je iskoristio da uspostavi kontakt s lokalnim Rotary klubom koji djeluje u okviru Distrikta 2230 čiji su članovi Poljska, Ukrajina i Bjelorusija.

Na slici iz 1945.g. dječak (drugi s lijeva) je naš prijatelj Oleg Mandić

Riječani u Toskani

O.M.

Dvadesetak članova Kluba sa suprugama i nekoliko gostiju – njih 44 ukupno, organizirano su, ovog proljeća, posjetili Toskanu.

U četiri dana druženja u Firenzi, Pisi i Sieni uživalo se u kolijevci talijanske kulture i pokrajini najpoznatijih talijanskih vina.

Po povratku, na već uobičajeni način izrađen je prigodni CD čijom je prodajom obogaćena klupska blagajna.

rotary magazin

